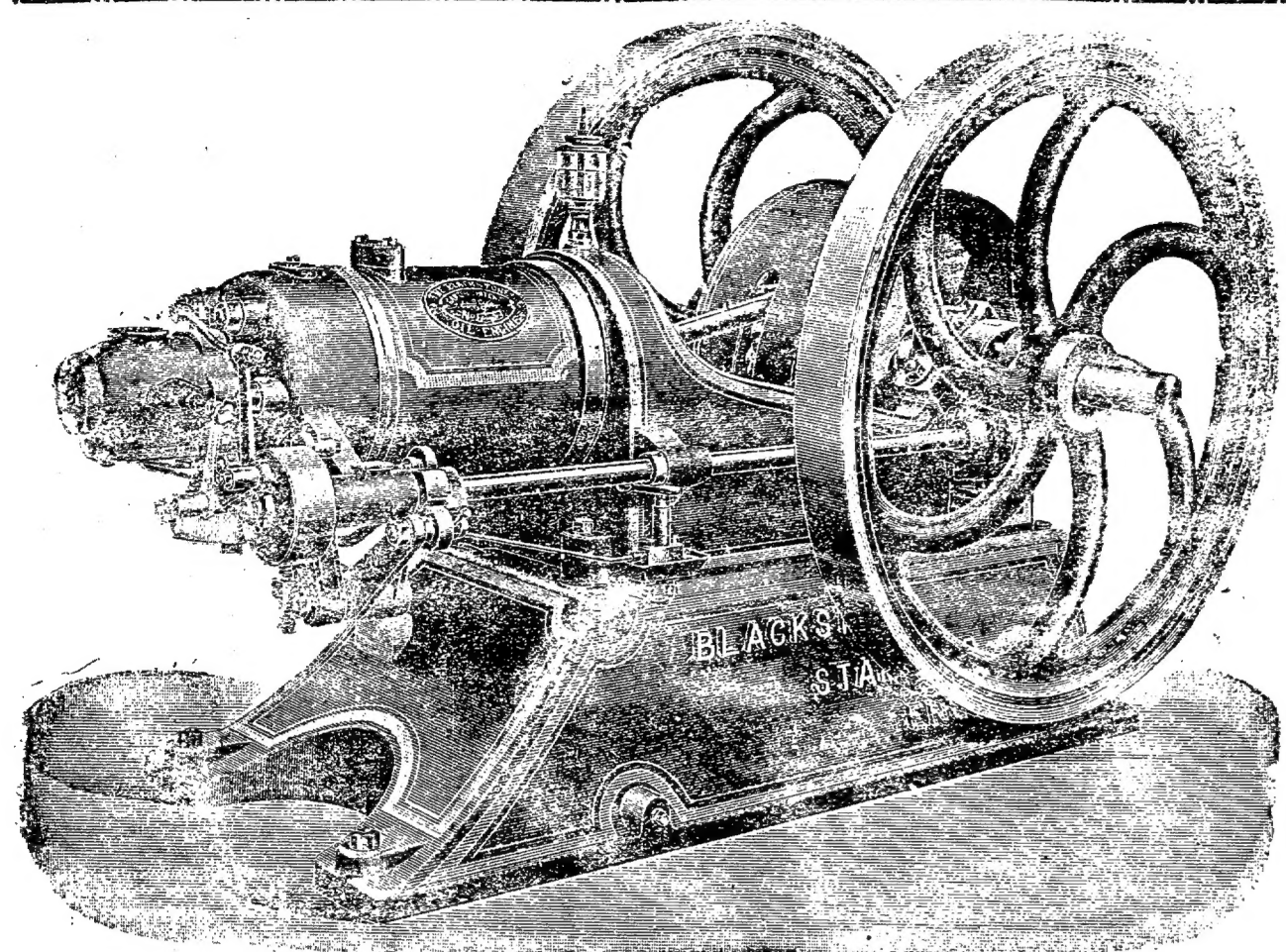

309935

వ త్తి ది న ము వ్ర క టిం వ (బ డు ను

Vol. 7. { అమృతం 1920 వ సం॥రం సెప్టెంబరు నెల 10 తేది శుక్రవారము } No. 135.
సంపుటము. 8 { రాజకామవంశశ్రీరవిజిత్రావణమూలబహుళద్వాదశి ౧౨. } సంచిక ౧౩౫

బ్లాక్ స్టోన్ ఆయిల్ ఇంజనులు.

జీతవరములు, క్రూరు ఆయిలు మున్నగు చమురుల నుపయోగించి కనిపెయ్యవల్లు తయారు చేయవలసినవి.

ఈ కారణమున అనేకమైన బ్లాక్ స్టోన్ ఇంజనులు కనిపెయ్యబడ్డవి. యజమానులకు మరిచి శ్రద్ధినిచ్చినవి. పూర్తియైన వివరములకును ఫరవాలేదు నేటి మాకు వ్రాయుడు.

కోటా మంట్టా:

మార్షల్ నన్ను & కో., (ఇండియా) లిమిటెడ్,

ఇంజనీయర్లు

నెం. 9, సెకండులైను నీ-5, మద్రాసు.

అంగ్లము, బెజవాడ, లాకూరు, తంజావూరు.

అమృతంజనము

ఈ నొప్పులకు ప్రసిద్ధి కల్గినది. ఇతర వివిధమైన నొప్పులను కూడ కూడా అమృతంజనమును వాడి సంత మాత్రమే పంపింపగలదు.

మొత్తం వెల 0-10-0

మోహనితైలము

సీసా 1-8 0-12-0.

తామర తైలము

డబ్బి 1-8 0-6-0.

పండ్ల పొడి

డబ్బి 1-8 0-2-0.

అమృతంజనం డిపో,

బొంబాయి - మద్రాసు.

కౌవలెను

వైమరి లోపలకేందరి (అమృతంజనం గల ఉపాధ్యాయులు శ్యామలాధర్మచార్యులకు గావలయును. వారి గోరువారు గుణగణములను చెబుచును నీక్రింది చిరునామాకు ధరఖాస్తులను బంపు కొనవలయును.

మ్యూనేజరు: "శ్యామలా" ధర్మచార్యుల,

C/o పోస్టు మాస్టరు,

విజయవాడ, మచిలీపట్నం.

టి. సి. యస్.

710

అమృతంజనం నవ్యము.

నెం. 1-8 0-4-0 న. 2-8 0-2-0
12 డబ్బిలకు 2-8-0 0-8-0

మొత్తం అమృతంజనం

నెం. 2-8 0-4-0 న. 3-8 0-2-0

నెం. 1-8 0-4-0 న. 2-8 0-2-0

టి. సి. యస్. లాకూరు, తంజావూరు.

ఇంజనీయర్లు, బెజవాడ, లాకూరు, తంజావూరు.

160 ఫుట్ల వున్న కుడితము

అమృతంజనం కార్యకర్తలకు పొందవలసినది. ఈ కార్యకర్తల మేనప్రక్కము అమృతంజనం మును 1-8 0-4-0 కేందరి పొందుచును, ద్వితీయము, అయ్యర్లకు 2-8 0-2-0 కేందరి పొందుచును. ఈ కార్యకర్తల మేనప్రక్కము నీయవలసినది. పొందుకొనుటకు కేందరి నంబరు 2-8 0-2-0 (కామకోరెడను) (213)

వైద్యశాస్త్ర మునీశ్వర గోవిందజీ, ఆరెండ్లపాక పాఠశాల, 157, బ్రాహ్మణ క్రాంత.

అమృతంజనం మొదటి కోవధాలయమునందు అమృతంజనం, తామరతైలము, మోహనితైలము, దంతచూర్ణము మొదలగు ముఖ్యమైనవి గాక, ఇతరములగు మందులు కూడ అనేకము లున్నవి. కావలసినవారు కేటలాగును తెప్పించి చూడవచ్చును. కేటలాగునకు వ్రాసినచో తక్షణం పంపెదము.

ఆంధ్రజాతీయ కళాశాల

శ్రీ శ్రావణ బహుళ సోమవారమునాటి ఆంధ్రప్రదేశ్ సంచితముందు ఆంధ్రప్రభాధమును శీర్షిక క్రింద ప్రథమమున ఆంధ్రోద్యమము స్వధర్మ దర్శకమై జాతీయ హృదయోద్వేగకమై యుండి నను రానురాను పరనాగరికత వ్యామోహము వీడమిచే, నిర్వీర్యమై, స్వస్వరూపమును కోల్పోవు చున్నదను విషాదభావమును వెలిబుచ్చుచున్నది. ఇందు ఆంధ్రజాతీయ కళాశాల నుదాహరించుచు, 'ఉద్ధారకులు తలపెట్టిన శుద్ధస్వరూపము పోయిన ద'ని వ్రాసియుండిరి. ఈవ్యాఖ్యానమువల్ల ముందు తలపెట్టిన భావములు పూర్ణవికాసము నొందలే దనుట కాక అసలే అంతరించినవన్నట్లు స్పష్టముగ కన్పించుచున్నది. కళాశాలయొక్క గడచిన పది సంవత్సరముల చరిత్రయు పరికించిన యీ వాక్యముయొక్క యాధారము లోకమునకు తెలియనగు.

ఆంధ్రజాతీయ కళాశాల స్థాపించుటయందు ఈ దిగువ నుదాహరించిన ఉద్దేశములు తదుద్ధారకులకును, ఆంధ్రలోకమునకును, ఉద్వేగకములై ఉండిన సంగతి విశదము. కార్యరూపమున అవి యెంతవరకు ఫలోన్ముఖమైనదియు ఈక్రింది అంశములను బట్టి తెలియగలదు.

1. దేశమునకు ఆదర్శప్రాయముగ విద్యాలయ నిర్మాణము:—అనగా గురుకుల పద్ధతులతో గురుశిష్యులకు నిరంతర సాహచర్యాది విధానముల నొనగూర్చు సంస్థాపనముయొక్క ఆవశ్యకతనుబట్టి 1910-వ సం॥లో డి.కె.అంజనేయ మూత్రము సంపాదించబడి 1912-లో 20 మంది బాలురకు నివాస సౌకర్యమును ఒక ఉపాధ్యాయునికీ తగు గృహవసతియు ఏర్పరుపబడి యుండెను. ఇప్పుడు (అనగా 8 సంవత్సరములకు) 60 మంది విద్యార్థులును 6 గురు ఉపాధ్యాయులును ఆశ్రమమందు ప్రవేశించి, గురుకుల లక్షణములను ద్యోతన మొనర్చుచున్నారు. ఆశ్రమమందే నిరంతరముగ 7 సంవత్సరములవరకు గడపిన విద్యార్థులకూడ యున్నారు. సుమారు 30,000 రూపాయల ఆస్తితో ప్రారంభించి ఇప్పటికి 4 లక్షల రూపాయల ఆస్తిని కళాశాల గడించినది. మున్నూట యేబది రూపాయల ఉపాధ్యాయ వేతన మొసంగిన కళాశాల ఇప్పుడు సుమారు రెండువేలరూపాయల వేతనమును ప్రతిమాసమును ఉపాధ్యాయులకై వెచ్చించుచున్నది.

2. ఆంధ్రవిజ్ఞానాభివృద్ధి:—ఇందుకు మాతృభాషాభ్యాసమునకు ప్రాధాన్యమును ఆంగ్లభాషకు రెండవస్థానమును ఇచ్చి కార్యక్రమము నడుపబడుచున్నది. అన్యభాషాభ్యాస క్షేత్రమునుతగ్గించు నుద్దేశముతో 3-వ ఫారము వరకును ఆంగ్లభాష తీసివేయబడ్డది. మాతృభాషయందే అన్ని విషయములను బోధించవలెనను భావమును దేశమునందు ప్రథమమున వ్యాపింపజేసినది ఆంధ్రజాతీయ కళాశాలయే. దీనిని విద్యార్థిభావారు కూడ ఒప్పుకొనియున్నారు. కాని యంతవరకు ఆచరణలో బెట్టినది ఈ కళాశాలమాత్రమే.

3. ఆంధ్రభక్తితత్వము:—ఆంధ్రభక్తిస్వరూపము దేశీయ గానమునందును, భజన విధానములయందును వ్యక్తమగును. ఈభావము ననుసరించి భక్తిని ప్రపత్తిని వెలిబుచ్చు శ్రీరామదాస త్యాగరాజుల కీర్తనలతో అనుదినమును కార్యక్రమము ప్రారంభింపబడుచున్నది. మఱియు విద్యార్థిభావనందు అనుదినమును ప్రతిబాటుడును ఒక ఘంట సంగీతము నభ్యసించునట్లు

యేర్పరుపబడియున్నది. రాజకీయ విద్యార్థిభావారు ఈభావమునకు ఎంత యెడముగ నున్నారో స్పష్టము.

4. సేవాధర్మము:—శ్రీరామక్షేత్ర మని పించుకొను ఆంధ్రదేశముందు సేవాభావ ప్రాధాన్యమునుగర్తించి 'విచ్చిక సేవా' విధానము ననుసరించి ఆంధ్రమహాజన సభాదులయందును, వరదలు మొదలగు మహాపత్నీలముల యందును ప్రజాసేవకు అవకాశములు గల్గించి కళాశాల బాలురకు తగుశిక్ష యొసంగబడినది. రాజకీయోద్దేశమాత్రములైన సభలందు మాతృప్రవరూపములగు శిశువులనుపాడి భక్తిభావమును పవిత్రతను పురికొల్పినది ఈ కళాశాల విద్యార్థులే. విశాఖపట్టణముందు భావగర్భితముగ మేలుకొల్పు పాటలతో ప్రతినిధుల హృదయముల రంజింపజేసినది సమావేశమైనవారికి జ్ఞాపక ముండకపోదు అనాటి విచ్చిక సేవాభావమే నేటికి నూతన వేషములతో బాలభట్టోద్యమముగ పరిణమించినది. ఆశ్రమమే ఇప్పుడు దేశమందంత మాతృప్రవరూపాలకై వేనవేలుగ విజృంభించినది. ఆ సేవాతత్వమే కళాశాల జీవితమందు నానాముఖములుగ ప్రతిబింబించుచున్నది.

5. సామాన్య పారిశ్రామిక విద్యాసమ్మేళనము:—సామాన్య విద్యోపాటు స్వతంత్రజీవనాధారముగ పారిశ్రామిక విద్య నొసంగుట సంస్థాపకుల ముఖ్యోద్దేశము. ఆ ఉద్దేశమే కళాశాలయందు పాశ్చాత్య ప్రాగల్భ్యమునకు మూలమగు ఇంజనీరింగు శాఖా ప్రథమమున నెలకొల్పబడెను. ఈపురమున అనాదినుండియు ప్రసిద్ధి కెక్కి యామధ్య అంతరించిన తివాసి నేత మొదలగు వనులు యిటీవల కళాశాలయందు పునర్జీవితములైనవి. జాతీయ ప్రావీణ్యముచూపు వివిధ విద్యలునుకొన్ని ముఖ్యమైనవి. (కంచుపోత మొదలైనవి) ప్రారంభించుటకు తగు యేర్పాటులు జరుగుచున్నవి.

6. సంస్కృతివిద్య:—దేశభాష లన్నిటికిని మాతృకయై, ప్రాచ్యవిజ్ఞానమునకు గనియై, భారత జాతి స్వరూపమునకు ఆధారముగ సంస్కృతభాష మొదటనుండియు ఇందు ముఖ్యస్థానమునే ఆక్రమించినది. దేశకాలములతో తగు సమ్మేళనమునకు అనుకూలములగు పద్ధతులతో విద్యార్థులకు తగు వేతనములిచ్చి ప్రాచీనశాస్త్రములను జరుపుటకు గూడ కళాశాల పాలకసంఘమువారు సిద్ధపడియున్నారు. తగు పండితులకొరకు రెండు సంవత్సరములనుండియు ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. ఈ శాఖకు పదివేల రూపాయలనిచ్చి శ్రీనాథపతి సుబ్బారావు పంతులుగారు స్థిరత్వమును కల్పించియున్నారు.

7. హిందీ:—కళాశాల స్థాపించిన సమయమందు ఉద్ధారకులు ఉద్దేశించినట్టియు మహాత్మా గాంధీగారిచే నూతన భారతజాతీయ నిర్మాణమునకు ఆవశ్యకమని ప్రకటించబడిన హిందీభాషా వ్యాప్తియందు గూడ జాతీయకళాశాల ముందడుగు వేసిన మాట ప్రపంచమునకు తెలియకపోవచ్చును. కాని హిందీభాషాభ్యాసము కళాశాలయందు ప్రారంభింపబడి విశేషోత్సాహముతో రెండేండ్లబట్టియు నడచుచున్నది. అందుకు ప్రత్యేకము ఉపాధ్యాయులు గలరు. ఈ విషయము హిందీసాహిత్య సమ్మేళనమువారు ఆంధ్రజాతీయ కళాశాలనే తమ ప్రతినిధిగా నెంచుచున్నారు.

8. ఉపాధ్యాయులు:—కళాశాల స్థాపించినప్పటినుండియు విద్యాలయము నంటియున్నవారు కొందరు పాఠ్యాయులు గలరు. వారును ఇటీవల కళాశాలా దర్శములయందు పూర్ణప్రీతిని గల్గి

తద్భావము త్రికరణశుద్ధిగా వ్యాపింపజేయునెంచి కళాశాలయందు చేరిన ఇతరోపాధ్యాయులును, భావవైరస్యము లేకుండనే కళాశాల వ్యాపారములను నెలవేర్చుచున్నారు. వారియం దెవరికిని ఉద్ధారకులభావము చెడుచున్నదను అభిప్రాయము లేదు. కోరినంతవరకు సంపూర్ణ స్వరూప అభివ్యక్తి కాలేదను చింత అందరికిని కలదు. కాని జాతీయ విజ్ఞానస్వరూపమే భగ్నమగుచున్నదనుట గాని ఆంధ్రుల అభ్యుదయ పరిస్థితులు తారుమారై జాతీయ నాశనమునకే తోడ్పడుచున్నవను మాట గాని విశ్వసించుటకు యెట్టికారణములును లేవు.

కొన్ని సందిగ్ధావస్థలయందు భక్త్యావిష్టులకు సందేహమును, విషాదమును జనించుట కూడ భగవద్విలాసమందు జాతీయ నిర్మాణమునకు సహకారకమే అగును. ఇంతేగాని ఈశ్వర ప్రేరితమై నిరంతరాభివృద్ధి గాంచుచున్న భారతజాతీయ వికాసమునకు యే యాటంకమును రాజాలదను విశ్వాసమే యెన్నటికీని అమోఘము.

కోపల్లె - హనుమంతరావు.

ఆంధ్రజాతీయ కళాశాలాధ్యక్షులు హనుమంతరావు పంతులుగారు కళాశాలయందు విశుద్ధమైన యాంధ్రహృదయమును వికసింపజేయుటకు వారి జీవితమును ధారపోయు చున్నారని ఆంధ్రప్రపంచమునకు తెలిసియున్నది. "ఆంధ్రప్రభాధము" అను వ్యాసమునందు కళాశాలకు గాని కళాశాలాధ్యక్షులకు గాని నిందారోపణమును జేయలేదు. ఆంధ్రహృదయమునందు ప్రభాధము గలుగనందున నుద్ధారకులు తలపెట్టిన విశుద్ధస్వరూపము సాధ్యము గాలేదని తెలిపియుంటిమి. హనుమంతరావుగారు వారి లేఖయందు దెలిపిన విద్యార్థులసంఖ్య విరాళములు ఉపాధ్యాయులు విద్యావిధానము కర్మవిద్యాశిక్షణ విధానము ప్రజాహృదయమునందు విశుద్ధస్వరూప ముదయించలేదనుటకు నిదర్శనములు. వ్యాసమునందాంధ్రజాతీయ కళాశాల కే విధమైన యారోపణయును జేయలేదని విన్నవించుచున్నాము.

(ఆం. సం)

ది గ్రేటు ఇండియన్

సిగరెట్ మాన్యుఫ్యాక్చరీంగు కంపెనీ గుంటూరు.
ఈ ఇండియన్ సిగరెట్లను ఎల్లదినమునా వాడవలెను. ఈ సిగరెట్లను "దైయిని పాగాకును" ఉపయోగించుదు. తిన్నదిన్న 1 ట ధర రు. 0-4-0.

మీరే యేల సిగరెట్లను చట్టుకొనవలెదు!
"దైయిని పాగాకును" మీరు శరభరాజేయ గలరు. 1/2 పాక తిన్ 1 ట ధర రు. 0-8-0 ఒక ప్యాకెట్టు సిగరెట్ల రాగిరముల ఒకపాక తిన్నది చూచిన నిజము తెలియదు.

మీరు ఆతినమీరమునందు ఆంగడివారిని తేక పాగాకు వర్తకులను దీనిని అనుచుదు.

మీ గేటింగు ఏజెంట్లు ఎవ్వరైతే అందే కో గుంటూరు.

మలయ చందనము

గ. నేటియే అతి సుగంధమునకు
భారతము రాజసంస్థానములలో నుత్తమ యోగియగుటకు ప్రస్తుతమునందే నడుచుచున్నది; గావుననే కవ్యనులేను. విశిష్టారీతయే నక్కటలేను. ఎఱుపు, తెఱుపు, తగువు అను మాటలు రంగుల సెక.

లోగడను ఎంత తీవ్రముగా నుండినను మూలదేవతలగు నుజునా కాన్పించును. శ్రీలకును వ్యాధికినూడ నిది నిరంగిణియై పోటీలలోగెలుచినది. శాసనమునందేనది. డబ్బు 2-4-8

2. చందనము—యజుర్వేదమునందే అతిపావనము. ఒక డబ్బు 1-8-8 గరికడు చందనము నీసా (నీరుడు) 1-8-8 గరికడుకటి (మాత్రకోక గరికడుకడుగు) నీసా 0-8-0 అమృతగుడికలు (100 తాంబూల మాత్రము) 0-4-0 వాగరఖండము (అగ్నిగోత్రేయము) డబ్బు 2-0-0 గంధర్వసార్వభౌమ, రాజువరం, (గోదావరి)

కొంతయో బలము గలుగు ననుటకు సందియము లేదు. కాని, కాంగ్రెసు తీర్మానమును వారు పూర్తి ముగిసినా మోదింపకుట లేదు. జాతీయవిద్యను, ప్రభుత్వమే స్థాపించ గల దనియు, ప్రజలప్రయత్నము లక్కరకు రాజాలవనియు, వా రభిప్రాయపడుచున్నారు.

న్యాయవాదులు దేశమున సందిగ్ధసమయమునందుంచినపుడు కార్యదీక్షను పూ న లే క జూయినను, వారి వలన ప్రయోజనమంతగ లేకున్నను, న్యాయవాదులు తమవృత్తిని మానుట మాత్రము ఆచరణయోగ్యమును వాంఛ నీ యమును గాదని, అధ్యక్షుని యభిప్రాయము. స్వదేశోద్యమము వారి యంగీకారము బడయుచున్నది. శాసనసభా బహిష్కారము పట్ల లజపతి రాయ గారు తమ సంపూర్ణాంగీకారమును సూచించిరి. రాజాపు శాసనసభకు తాము అభ్యర్థులుగ నిలువ బడమని, లజపతిరాయగారు వాగ్దానము జేసిరి. కాని, ఈ కార్యముకొనసాగుటకు లేగినవ్యవధిలేదని లజపతిరాయగారి యభిప్రాయము. వంగదేశము జాతీయోద్యమము విషయమై దేశమున కిదివరకు మార్గదర్శకమై యుండ, ప్రస్తుత తరుణమున అట్టి నాయకత్వమును కోల్పోయినందులకులజపతిరాయ గారు విచారించి, ఇందువలన వంగదేశము నెడల తమకుగల గౌరవ మనుమాత్రమయినను తగ్గలేదని సూచించిరి. కాంగ్రెసు సభలో నన్నిపక్షముల వారికిని స్థానమియ్యవలెననియు, మితవాదుల యభిప్రాయములను సగౌరవముతో నాలకింపవలె నని యు, లజపతిరాయగారు జేసిన యుపదేశమును సభ్యులెల్లరు నాచరణలోనికి దెచ్చుట భావ్యము. కాంగ్రెసు తీర్మానము విషయమై తమ కభిప్రాయ భేద మున్నను, తమ మనస్సాక్షికి వ్యతిరేకము గాకుండునంతవరకు శక్తివంచన లేక సహాయనిరాకరణోద్యమమునకు జయము గలుగుటకు తోడ్పడెదమనియు, కాంగ్రెసుసభ్యులును మహమ్మదీయ సంఘమువారును తాము గావించిన తీర్మానముల నాచరణలో జెట్టనియెడల, ప్రపంచములో నగు బాట్లపా లగునగుననియు, లజపతిరాయ గారు గావించిన హెచ్చరిక ఎంతయు సమంజసముగ నున్నది. కాంగ్రెసు తీర్మానపు వివరముల విషయమై అభిప్రాయభేదము గనుపటచిన ఇతరనాయకులు గూడ, లజపతిరాయగారి మార్గము ననుసరించి, తీర్మానసాఫల్యమునకు తోడ్పడి, దేశా రాధన గావించుట, ధర్మము.

స్థానికసభలకును ప్రభుత్వమునకును గల సంబంధమును నిర్ణయించుట

ప్రభుత్వమువా డిటుల ప్రచురించుచున్నారు: “జిల్లా మ్యూనిసిపలు సంఘముల చట్టము గూర్చి 13 మార్చి తేదిన జరిగిన శాసనసభలో చర్చ జరుగుచున్నపుడు, స్థానిక మగు పన్నులకును రాష్ట్రీయ మగు పన్నులకును గల సంబంధమును గూర్చి విచారించుట కొక సంఘము నేర్పరచెదమని, ప్రభుత్వమువారు దెలిపియుండిరి. పిమ్మట, లోకలు మ్యూనిసిపలు సమావేశము గవర్నరుగారిచే 17 జూలై తేదిన ప్రారంభింపబడెను. స్థానికసంఘములకు రాష్ట్రప్రభుత్వమువా రిచ్చెడి సహాయమును గూర్చి తెలుపరచెడి తీర్మానము లా సభలో గావించబడెను. ఈ తీర్మానములు స్థానికసంఘములన్నిటికిని పంపబడెను. సభాయుతులగు గవర్నరు గారి క్రింది సభ్యులతో విచారణసంఘము నొకదాని నిపు జేర్పరచిరి.

(1) ఖా. బ. మహమ్మదు హబిబుల్లా సాహేబు బహదూరు గారు అధ్యక్షులు (2) సభ్యులు డి. బి. మోచర్ల రామచంద్రరావుగారు (3) గా. రా. బి. వి. కే. రామానుజాచార్యులుగారు. (4) గా. రా. బి. యన్. సుబ్బారావుగారు (5) గా. వి. మాధవ రాజాగారు (6) డి. బి. కే. సూర్యనారాయణ మూర్తినాయుడు గారు (7) రా. బి. యన్. కుమారస్వామి రెడ్డిగారు (8) టి. ఎ. రామలింగ చెట్టిగారు (9) సర్వనజనరలు (10) స్వామిలింగమిషనరు (11) విద్యాశాఖాధ్యక్షుడు (12) పి. డబ్ల్యు. డి. శాఖకు ఛీఫ్ ఇంజనీయరు (13) లోకలు ఫండు మ్యూనిసిపలు లెక్కల తనిఖీదారు (14) యఫ్. జె. రిచర్డ్సుగారు (15) యన్. గోపాలస్వామి అయ్యంగారు (కార్యదర్శి)

లోకలు మ్యూనిసిపలు సమావేశపు సూచనల ననుసరించి ప్రభుత్వమునకును స్థానికసభలకును గల ఆర్థిక, పరిపాలనా సంబంధములను విచారించి, నివేదిక బంపుచు ముం దేచర్య దీసి కొనవలయునో అందువిషయమై ఖండిత మగు సూచనల గావించవలయునని, ఈ సంఘమువారు కోరబడిరి. ఏరు తమ నివేదికను ఈ సంతకమున అక్టోబరుమాసములోపల ప్రభుత్వమువారికి పంపుటకు కోరబడుచున్నారు.

కృష్ణాపత్రిక - యాంధ్రపత్రికకు హితబోధము

శ్రావణ బహుళ ౧ సోమ వాసరమున “మహాత్మా గాంధీ సహాయనిరాకరణము” అను శీర్షికక్రిందను నాంధ్రపత్రికయందు ప్రచురించిన వ్యాసమును కృష్ణాపత్రిక విమర్శించుచు గాంధీ మహాత్మున కావ్యాసమునందు నిందారోపణమును జేసినటులు నిర్ణయించి స్వీయసిద్ధాంతములను దృష్టాంతములతో సమర్థించినది. ఆ వ్యాసము నందె విశుద్ధమైన సహాయనిరాకరణము గాంధీ మహాత్మునకు మాత్రమే గోచరమయినదని తెలుపబడినది. గాంధీమహాత్ముని పవిత్రసంకల్పములను గ్రహించి వారిని పూజించుటయందు మేము ఎవరికిని దీసిపోముగాన వారిపై నింద నారోపించుట యసంగతము. సహాయనిరాకరణమును వ్యక్తులు వారి సంస్కారమున కనురూపముగ జూచుచున్నారని తెలుపుటయే వ్యాసోద్దేశము. గాంధీమహాత్ముడు పవిత్రదృష్టితో జూచుచున్నటులును విదేశ బహిష్కారము శుభకరము గాదని గాంధీమహాత్ముడు నమ్మినటులును దెలుపబడినది. ఇందుకులమును అభిమానమును గల్పించి దోషారోపణమును జేయుటమాత్రము సంకల్పము గాదు. అభిమానమును జంపుకొనినపుడే పరిశుద్ధస్వరూపము గోచరము గాగలదు.

స్థానిక వార్తలు

ఒక ప్రవరణ:—8 తేదీ ఆంధ్రపత్రికయొక్క 5 వేల మూడవకలములో 86 వంక్రిలో కర్నూల కాంతరాజు ఉప్పు గారడనది అచ్చగ రవి చయనకలెను.

కలవలసోదరుల ధర్మము రేవేద వైద్యశాల, నల్లూరు.—నల్లూరు ఆసురేవేద వైద్యశాలలో ఆగస్టు నెలలో 4588 ప్రతిమలను, 1721 స్త్రీలు, 1569 పసిబిడ్డలను ఔషధసేవ జేసిరి. నవంబరు దినమునకు 258 మంది మధుమేహ వృద్ధులొనిరి.

మైలాపూరు సంగీతసభ:—ఈ సభ తరఫున ఈ నెల 12 వ తేదీ ఆదివారమునకు సాంఘికాలము 5-15 గంటల మైలాపూరు, నడు పిల్లలో నన్న గోపాలనాయక

ని. ఎన్. పాఠశాలలో మహమ్మదు సోదరుల గాతముతో నిద్యచ్ఛక్తితో జలతరంగిణి నాటించబడును.

దేశీయ ప్రార్థన సమాజము:—ఈ నెల 10 వ తేదీ ఆదివారము ఆగ 12 వ తేదీ మధ్యాహ్నము 8 1/2 గంటల మధ్యరాత్రులో స్త్రీలకేవలమత్యమొకరికి (సంఖ్యవారిసంఖ్య) 29 వ నెల మిదైమింద వైశ్య నకందరి పాఠశాల భవనమున యోగప్రార్థనసభ జరుగును. తేజమల్ల రాజగోపాలరావుగారు డి. ఎ. పార్థసవలి “మామక జీవితాభివృద్ధి” అను విషయమునుగురించి యుపన్యసించెదను. నునీకృత్య శార్యదర్శి. జే. ప్రా. నయాజము.

సరస్వతీసంఘము మదరాసు:—ఈ సంఘము యొక్క 12 వ వార్షికోత్సవము యీ నెల 12 వ తేదీ ఆదివారమునకు సాంఘికాలము 8 గంటలకు వచ్చియప్పగియాల భవనమున ఎన్. శ్రీనివాస అయ్యగారు గారి అధ్యక్షత క్రింద జరుగును. ఈసంఘమువారి యాజమాన్యమున నున్న రెండు బాలికా పాఠశాలల బాలికలకు బహుమానము లివ్వబడును. తత్సమయమున తెలుగులో మాతృశిక్షణకు గూర్చి డి. హిరయ్య త్రవరావు గారు, తమిళ భాషలో “సీత” ను గూర్చి డి. కి. శ్యామసుందర జుదలూరుగారును ఉపన్యసించుదురు.

చాత్రాద శ్రీ వైష్ణవ విద్యాభివృద్ధిసమాజము, మదరాసు:—ఇటీవల కొన్నికోటా క్రిందను శ్రీమంతులు, మహాభిమానపూరితముల శ్రీ శేషయ్య భావ్య కావ్యముగారు, అయ్య నిర్మాణవ్యయము శేషసాగ్రత సాధకులై గడపిన లోకజాన్య బాం గంగాధర తిలక్ మహారాజుగారు, ధర్మమాత్ములకు కలవలెల్ల: శ్రేష్ఠిగారు, ఆంధ్రభాషాసాహిత్య లైన తంజావరము శేషరాజునుధి (శేష శైవమహాశయ్య)గారును విధివలెయిన వరమరదంబులతో నేంజేసి వారి బంధువులకు, కులస్థులకు, జేతనులకు, స్నేహితులకు యజ్ఞసమాద్రమున మంజుజేసిరి. మహామొనసాగుచువులును, రెండేది ఆంధ్రులును, తమిళాక చాత్రాద శ్రీ వైష్ణవులమైన ఈ మామ కారణములతో వైశ్యమున మరకల వలన మనకు ఆహారవృత్తి కలిగింది. వారి సువకకు కలిగియు ఈ తరుణమున మన వికలత్య మరు విచారము (ప్రతినిది వారి కీర్తిని వెల్లడిజేయుట ముఖ్యము గానా? కనుక ఓ మలాభియానలారా! ఈ 1920 వ. సెప్టెంబరు నెల 12 వ తేదీ ఆదివారము వరకు 8 గంటలకు జరగవచ్చు పిల్లలకి కారణా బాలికా పాఠశాలలందు జల్లిల చాత్రాద శ్రీ వైష్ణవ మహాసభ సభ జేర్పబడును. అత్తను మీరందఱును యిప్పుడు జేసే మీ సాహసభాతిని ఎవకవలవలయు నని కోరుచున్నాము.—కార్యదర్శి.

విద్యుచ్ఛక్తిధరలు (తమిళం సంఖ్యలు)

రాజధానియందరిటకు గతవారము విద్యుత్తరఫలో యావృతము. ఈ క్రింది బాలికా శ్రుతి ముదలములోను గత వారములోను యావారములోను గతతస్వర మీ వారములోను ధరలను జూపును—(మదరాసు రేడి).

ఆంధ్రమ/సవారము. ఆంధ్రమ/సవారము.			
జిల్లా	29-8-20	4-9-20	5-9-19
గంటాం	2.48	2.42	2.48
విశాఖపట్టణము	2.48	2.54	2.61
కృష్ణా	2.67	2.67	2.94
కర్నూలు	2.54	2.54	2.54
జిల్లూరి	2.48	2.48	2.12
నల్లూరు	2.45	2.91	2.97
నకుటున రాజధాని			
మొత్తం	2.78	2.74	2.57

కలకత్తా సెప్టెంబరు 9:—ఆముఖసాక్షిసంఘములకు చెందిన డి. సి. బెనర్జి స్త్రీలకేవలమత్యమొకరు వచ్చి శేష రాజాపు మామకు 1 వ తేదీ వాయిదా జేయబడెను.

9 తేదీ సాంఘికము మహాస 5-30 గంటల నేను రహాకాలము పిడికోనుండు నానన్ నేటు వారి సామర్థ్య బట్టము కొనుచుండగా బాలికామయ తెలుగుండి ర్వు 25 (అయిదురూపాయల కరెన్సీనోట్లు అయినవి) వారికడి జోయినవి. నదానోట్లును నాధ తెచ్చియచ్చువారికి నాకుంద నమలతో కొంటబహుకుతి శేషయన్నాదకు.—డి. శేష రాజులు, ఆంధ్రపత్రిక 7 రెండుకట్టిపి.

విశేష తంత్రీ వార్తలు

(వైబరు వజ్రస్థి)

విప్లవం దుస్థితి

ప్రధానమంత్రి సమాధానము

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—బ్రిటిషు క్రొత్తా సంపాదకుల ప్రతినిధులు లాండును బార్లిగామి సందర్శించగా శరద్ బిట్టు చెప్పెను. మెక్స్సెనీగారు ప్రభుత్వమువారికి ప్రతిపాదనలు గుర్తులతో చేసినమాట వాస్తవము. ఆక్షరాలవలన 85 గురుకులమునకును 178 గురుకులమునకును నిష్కారముగా మరణించిరి. సిక్కు ధేయిని ఉద్దేశమునకును, రిపబ్లికన్ నైస్యము నెలకొల్పుటకును చాలా ధేయిని ఉద్దేశమునకును మొదటిదానితో బేరుట చేసినాడు. రెండవదానిలో బేరుటగొప్ప చేసినాడు. రెండవది సామ్రాజ్యమందలి వివిధ భేదములను నివారించుచున్నది. గవర్న మెంటు వారు విప్లవం దుస్థితి గవర్న మెంటు నైస్యములను సందర్శించుటయేనా యింకా ఇంకొకటి ఉన్నది. విప్లవం దుస్థితి పోలీసువారందఱు పూర్వము నైస్యముగ పనిచేసిన పీఠములు. వారు చాలా విశేషముగా పోలీసునిబ్బందితో శ్రీ ప్రభుత్వము వారి కమ్యూనికేషన్లను సులభించుచున్నారు. అందులకు ప్రభుత్వమువారు వారికి పూర్తిగా సహాయము చేసినందునము. మూడుసార్లు బ్రిటిషు ఉద్యమముగ ఉద్యమిస్తోంది. ఈ ప్రభుత్వ తీరుగుబాటు సంభవించిన పిమ్మట నూడే నిట్లు రెండుమార్లు విదేశీవైద్యునిని. కాని ఏమియు జాగ్రత్తలు లేకపోయెను. ఎవరిని విదేశీవైద్యునిని వారే విడిచిన తరువాత మరల క్రొత్త కట్టల వారందరినీ. వారే విప్లవం దుస్థితి పోలీసువారిని పూర్తిచేసిరి. రిపబ్లికన్ నైస్యము చాలా ఘోరముగా, సీచముగా బ్రిటిషు నైస్యము బలమైనది. చాలా జాగ్రత్తతో సీచములను పన్ని విప్లవం దుస్థితి సామ్రాజ్యమునకు విదేశీవైద్యునిని సులభించుచున్నది. ఆమెకా ఆంతరంగిక యుద్ధమునకు ముందు నైస్యములను లింకాబ్బు గా రెట్టి సంకల్ప నిలియించుకొని బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారు నిపు డెట్టికొనిగొట్టినట్లు తెలుసుకొనుచున్నాడు. ఆమెకావారు బహిరంగముగా పోట్లాడుటకును అది కొంత సయముని చెప్పవచ్చును. విప్లవం దుస్థితి రహస్యముగా చాక్లెట్ గానించుచున్నాడు. ఈవల్లీకు నైస్యము ఈ మెక్స్సెనీగారి ఆదాపుడే ఇది యుద్ధమునకును సే సంభవించియుండిన జర్మనుల జలంతర్వాహినిబాధలను తప్పించుకొనుట కష్టముగనుండెడిది. అంతట బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమునకు చెడిపోయెడిది.

సిక్కు ధేయిని లాండును బార్లిగామి కేసు చెప్పి?

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—విప్లవం దుస్థితి సిక్కు ధేయిని లాండును బార్లిగామి అర్థము గ్రామమునకు బయటి గ్రామమునకు తరలించుచు, అల్లరులు జంతువులను పూచి తడువడల కాళ్లు మోయడమున విదేశీవైద్యునిని లాండును బార్లిగామి చెప్పిన దాని కేసుజూబు చెప్పెదనని ప్రకటించెను. గ్రామమునకు కట్టు ప్రభుత్వమునకును, విప్లవం దుస్థితి జాగ్రత్తమునకును జాగ్రత్త వారములకు ముగ్గురైనానులే మాట్టి మాట్టి, వారు చాక్లెట్లముగ నున్నపుడు, ఆ కేసుని సందర్భమున వారు ప్రకటించిన దాని వారిని విడుదలమయిన లేవనై వారిని కారాగృహములో చంపెదననియు మిశ్రభుక్తమువారు తెలుపుచున్నారు. కాగ్రామమునకు కట్టించుచు మి యాంగ్లేయులు ఆ కాగ్రామములం దగ్గరగలయున్నాడు.

అర్పించు ప్రముఖుగారి నోక విశేషము సందర్శించగా ప్రధానమంత్రి చేసిన వాగ్దానము సఫలమగునగాకాని తాము స్వావశ్యకముగ గోయి వచ్చినందున, కాని తన్ను విప్లవం దుస్థితి పోలీసులను అందులకు సమ్మతించుటకును తాము విప్లవం దుస్థితి పోలీసులను చెప్పి లాండును బార్లిగామి వాగ్దానము చేయలేదని కొన్ని పులికలును, చేసిన కొన్ని పులికలును వ్రాసుచున్నది.

విప్లవం దుస్థితి గలిగిన సైనికసమీక్షలు

అగడ్తలలో విప్లవం దుస్థితి సైనిక సందర్శించు మరలించిరి ఎందఱికి బెబ్బలు తగిలిననో ఆసంగతిని తెలుపుచు యుద్ధ కార్యాలయము వారికి ప్రకటన సంది. ఒక ఉద్యోగియు ఇద్దరు సైనికులును చంపబడిరి. ఇద్దరు ఉద్యోగియులు 12 రు సైనికులును నాయకులు సుందరి. 8 గురుకుల బెబ్బలు తగిలినది.

అల్లరులు శాంతించుట

అందఱు, సెప్టెంబరు 7:—ఇటీవల జరిగిన అల్లరులు శాంతించుచున్నది. మరల తరవాత తరువకు పలు నిర్వహించుకొనుచున్నాడు. మొత్తము 21 రు మరలించిరి. తెలియబడినది. వదిలించుకొన వచ్చుచున్నాడు. కొరబడినది. కేరళికులను చాలమందిని బలవంతముగా సగరమునండి తరమి చేయబడున గలిగిన సమయమునూర్పు పార్లమెంటు సభ్యులగు డెల్లికాదు ప్రభుత్వమువారిలో నుత్తరప్రభుత్వములను సదాపి. మరలించుకొన తరువకు పనిచేసిరి. తగిన ధన సహాయము నొసరించుటకు గవర్న మెంటువారు నిర్ణయించుకొనిరి.

కార్మికమంత్రి మెక్స్సెనీగారు, యుద్ధములో పని చేసి ఉద్యోగములను చాలించుకొనిన సైనికులకును, బెబ్బలు తగిలిన సైనికులకును తగిన సహాయము నొసరించుటకు చాలా విశేషముగా ప్రయత్నించుచున్నాడు. ఇక్కడికి 50 లక్షల సైనికులకును, 2 లక్షల సైనికులకును ఉద్యోగములు లభించి సామాన్య పోలీసులయ్యారను గడపుచున్నాడు. ఇంక 142,600 మంది సైనికులకు, 14298 సైనిక ఉద్యోగములకు ఉద్యోగముల నిర్వహించుటకు ముప్పు దనియు, గవర్న మెంటువారు చేత సంత సహాయము నొసరించుచున్నా రనియు తెలియచున్నది.

గవర్న మెంటువారి నైపురి.

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—గోవాలో క్రొత్తల విమయమున నొక సంకల్పి చెప్పవచ్చును. ముందు సమావేశము కావచ్చు సభ యేకమైనను కేరళ. ఈలోప గవర్న మెంటు వారి నైపురియందు కష్టముగనున్నది. గవర్నమెంటు వారి కోరికను నిర్వహించుకొన కష్టమగుచున్నది. కాని గోవాలోని క్రొత్తలను ముగించుకొన వారంగిరించుకొన్నాడు. ఇది క్రొత్తలను సులభించిన విమయముగా. రాజకీయములకు సంబంధించినది. శర ఆర్ హార్మి గారు సభకు జరిపిన గోరము చేసిన యాహ్వానములను బట్టి చూడగా సైనిక రభ్యంతరము చెప్పచున్నాడు. కాని జీతములకు పుష్కరించుట కేర్పరచునట్లు సులభించుకొన నో ఆసంగతిని నిర్ణయించుట అంతకష్టమైన పని కాదు.

కార్మికుల సంహారము.

అందఱు, సెప్టెంబరు 7:—శర ఆర్. హార్మి గారి యాహ్వానము సంగీకరించి నందులకు చాలమంది సంహారించుచున్నాడు. ఉభయ కక్షలకులకు కునికొనిన పిమ్మట సంకల్పము నెమ్మదిగ తరమిచుకొనని వారి యుద్ధము లాండును బార్లిగామి రేపటికొనవచ్చే గవర్నమెంటు ప్రతినిధులకు బాధలయందు పని కట్టుటలకు లేదు. ఏ యింకానున్నాయైన మాట్లాడడలకును నెడల సర దా సభ జరిగినవెడల నట్లు చేయవచ్చును. చేతములోని గవర్న ము సులభించుకొన కేరళి క్రొత్త సమావేశ మయ్యెదను. కార్మికులకు సభకు వారు హార్మి గారిలో మాట్లాడిన పిమ్మట తెలియబడు అంతముల గాలోపించుటకు వారిని సమావేశపరచిరి. కార్మికులు తమ కట్టును విడుదల కమ్యూనికేషన్లను లేక రాజకీయము నొసరించుకొన వచ్చునో ఆ సంగతి సీసభవారే నిర్ణయించెదను.

మెసపాటామియా స్థితి

ప్రెస్సు విమర్శ

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—మెసపాటామియా స్థితిని గూర్చి ప్రజలు చాలా ఆసక్తికరముగా చూచుచున్నాడు. ఆ సంగతి ప్రెస్సు ఆసక్తికరముగా చూచుకొన వచ్చు. యుద్ధ కార్యాలయము వారు మెసపాటామియాను గూర్చి ప్రకటించుచున్న ప్రకటనల కేమియు సర్దుములేదనియు, అట్లు అందక పోకను పొంతక వారాప్రకటనల సంపుటమునందు సాయరాత్తు కడిమిలో దూరమున రెండు నిలిచిపోయినదనియు వారు ప్రకటించుచున్నాడు. వాగ్దానము ముగించుకొన పోవుటకు నీలలేనట్లున్నది. కావరాత్తు గలిగినవచ్చును కేమి కారణమున యిది ప్రకటించుచున్నది. పిల్లలందఱు బ్రిటిషు నైస్యములకు గలగల చున్న సమయము సంగతి ఇంకను ప్రజల కేల తెలుపలేదని యిది ప్రకటించుచున్నది. మెసపాటామియాలో సులభించుకొన ప్రీయును కుటుంబము వాద నొందుచున్నాలో తెలుపవలసిన దని నూడ యిది కోరుచున్నది.

పోలండు లిథుయానియాని నిందలు.

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—పోలండు ప్రభుత్వమువారు ముగ్రహం దలిపారిన, వాతసమితివారికి వ్రాసిననోటులో ఇట్లు

తెలియబడినది. పోలండు నైస్యమును విధునించి. రాష్ట్రములో సంపదించుట కంగీకరించుటకును వారు తాము నిర్వహించుకొన భంగము గలిగించి రనియు, విధునించుటకును వారికి యిందుకును వ్యతిరేకముగా వ్రాసినందున, అందులకును ఉన్న తనకు పోలండును కప్పించి ద నియు పోలై నిట్లు నైస్యమును విధునించుటకు స హాయము నొసరించుచున్నారనియు విధునించుటలో పోలై నైస్యములు గుంపులగు నూడుచున్నదనియు, అట్టి చర్యలు తిరిగి జరగకుండ వాత సమితివారు తగిన యోచనలను నొసరించుటకును పోలై ల పుటకునునున్నది. పోలై నైస్యము విధునించుటలో గలగల పోలండులో పోరాడుచున్నారనియు పోలండు సమయమునకును విధునించుటకును పోలండును సంధి చేసికొనిరనియు పోలండు చెప్పినమాటలన్నియు సబధములని విధునించు అధికారు లొక తంత్రీవార్త సంది.

విద్యుచ్ఛక్తి వనివారల వివాదము.

అందఱు, సెప్టెంబరు 7:—విద్యుచ్ఛక్తి వనివారలకును యజమానులకును జరుగుచున్న వివాద మింక సజ్జె యున్నది. అందఱును. రెండు మార్లును వనివార ప్రాము మార్లును వనివార, విద్యుచ్ఛక్తి వనివారు, కట్టిన వనివారు అంజి అంజు సమ్మెకట్టినట్లున్నది. అందఱు పట్టిన కాబులలోని వనివారందఱును సమ్మెకట్టినట్లు చేయుటకు అతివాదులు చాకరకు అందోళన చేయుచున్నాడు.

పెరిల్స్ పోలీసుగారి ప్రభుత్వ తరము.

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—పాల్గురుగారి నోటునకు పెరిల్స్ పోలీసుగారిని ప్రభుత్వ తరమున నిట్లు చెప్పి: రమ్మ పోలండును నిర్వహించుకొన పాల్గురుగారి నిజము గల తెలియదు. వారా నుంకల పరాధము ఒక యెత్తు చెడిపోవుట నలన సంభవించినది. అదటికి పుక సోనియట్లు వా రెక్కునగ నైస్యములనుగారి గావున నిలియించుకొన వారి కనుకములగు మారినది. పోలండు పాటల నైస్యములను గూర్చి నిర్వహించుకొన గూర్చి మారు మరల లేనిపని నిందలకు చేయుచున్నాడు. పేదవారికి సోనియట్లు వా రేమియు సహాయము చేయవచ్చునని మారు కలంచుచున్నాడు. ప్రజల కిష్ట డెట్టి మహాసాధనములు లభించునట్లు ప్రభుత్వము వా రేర్పరచిలో ఆ సంగతిని సకలు కర్ణించి చెప్పెను.

విప్లవం దుస్థితి నిర్వహించుట.

అందఱు, సెప్టెంబరు 9:—విప్లవం దుస్థితి ఆహారమును పుచ్చుకొనక ఉత్తవాన సులభించుచున్న వారు నిర్వహించుటను 11 గురుకుల విడుదలచేసినది వారు గాంటి పూర్వపు మేరీ పుగారు కోరినదానికి ప్రభుత్వమువారు ప్రధానమంత్రిగారి ఆ ప్రతిపదిమమునకు తాముకలంపించిన విధానమును మార్పుచేసి నీలులేదని ప్రధానమంత్రిగారు చెప్పిరి. పోలీసువారిని సైనికులను ప్రారముగ నెడికించి నందు కలన నో, లేక మహాదోషములందు తనిచేసినట్లు సమయము సమాచారము తెలిసినవానినో కారాగృహములందుంచుచున్నాడు కాని ఇక్కల సులభించు. అప్పుడప్పుడు నిర్వహించుటకు వారందఱును విచారణ జరగకుండ చేయ వలయునను ఉద్దేశముతో సమ్మెకట్టిరి. కమయగ అగడ్త 11 వ తేదీని వారు సమ్మెకట్టిరి. అందులకు ప్రభుత్వమువారు వారిని నిరంకుశముగా పోయిరి. అంతటి పూర్వ కార్యముల నొసరించినవానిని వారు బాధిస్తూ ర్యకముగ తిండి మానునంత మాత్రమున విదేశీవైద్యులు లాభకరము కావాలదు. అట్లు జరిగింద నెడల వ్యాధి తరలించుచున్నారను.

హార్మింజి ప్రభుత్వ నియామకము.

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—హార్మింజి ప్రభుత్వము వారు పాల్గురుగారి బ్రిటిషు రాజకీయ నిలమింప బడినమాట సభికాములు ఖాతరుకరిరి.

అగడ్తలలో బ్రిటిషు దీవులకుంక చాల ఎక్కువగ ఎగుమతు లొసరించుకొనెను. ఎగుమతుల విలువ మొత్తము 115,000,090 సాకరము. దిగుమతుల విలువ 158,225,000 సాకరము. దూదివస్త్రములును, ఉక్కు ఇంకాను వస్తువులు, నేలబొగ్గు, ఉన్ని వస్త్రములు ఇది (బ్రిటిషు సంవత్సరము) కంటె చాల ఎక్కువగ ఎగుమతి చేయబడినది. పిండి, కాగితములు, రబ్బరు, మాంసము ప్రతి గూడ విశేషముగా ఎగుమతిచేయబడినది.

అస్పెక్టు గారు మెక్స్సికోని చూచినారు గూడ దనుట.

అందఱు, అగష్టు 9:—పార్లమెంటు సభ్యులు వైటు వర్క్ గారికి అస్పెక్టు గారిని తెలియబరిచి.—మెక్స్సికో గారిని కారాగృహములో చూచినప్పుడు రాజకీయవిషయములనుబట్టి మహావరాధముగ నుండగలదు. నేను ప్రత్యేకము కలిగించుకొనినను కార్యముండదు. మంత్రులు వాటికార్యమును మార్చుకొనినట్లు లేదు.

నెలబొగ్గు పనివారి సమ్మెకట్టు

అందఱు, సెప్టెంబరు 7:—నెలబొగ్గుపనివారిసమితి మరింత నడచునుగ నున్నది. పోల్సి గారు నైటింగారికి నేటిరాత్రి కంపిస్ రిక్రీవా ర్తలను స్థితి నయమైయున్నది. గవర్నమెంటు వారి ఉద్దేశమునకును నెలబొగ్గు పనివారి యుద్దేశమునకును గల భేదములనుగూర్చి యెవరు నెట్టిచర్యలుచేయును నుండక పూర్వము నైటింగారు తమ కార్య నివ్వారా కర్తవ్యవారిని 9 వ తేదీన ప్రేక్షకబోధ కార్యాలయమునకు తీసికొనివచ్చి ప్రస్తుత స్థితినిగూర్చి చాలవరకు చర్చించుట కవకాశము గలదుననియు అట్లు చేయునెడల తాను చాల సంతోషించగలదనియు నరికె తెలియబరచెను. నైటింగారికిను ప్రత్యుత్తరము నీయలేదు.

ప్రేమయూనియను కాంగ్రెసు గవలవనివారి తీర్మానమున కంగీకరించుట.

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—ప్రేమయూనియను కాంగ్రెసు వరకు నేను సమావేశమైతి. గవలవనివారి యెల్లగు అను గూర్చి పార్లమెంటు సభ్యులకు భావముగారిక ప్రకటనజేసిరి. గవల పనివారి కలహమునకి కాంగ్రెసు భవనమున వనములు వాస్తవము కాదు. ఈసమస్యను కార్మికులందఱికి తెలియజేయు చేయుటకై కాంగ్రెసులో తర్కింపవలయు నని పార్లమెంటుకిమిటివాడు కోరగాగవలపనివారిచుపాసభ దాని చేయవలసినట్లుండునని చెప్పలేదు. గవలపనివారి పనివాసనములు చాల అరురర నొందుచున్నారని కొందఱు చెప్పుచున్నారు. దాని వారి యందలి తరపునను వారలైత ముక్రమును కోరలేదని నేను చెప్పగలను. గవి మానితే యుటలను గలగు కేసులను గూర్చి పనివారికి తెలిసినంత వివరముగ మతి యెక్కువకని తెలియదు. ఇందువలన గలగు నష్టలాభములను గూడ వారు బాగుగ నెఱుగుదురు. పార్లమెంటుకి కమిటీ వారెట్లుయిన కాంగ్రెసువారు వారి కోరికలు ఈదేశమున చేయుటకు ప్రయత్నించిరి. వారు చేసిన ప్రయత్నము అన్నిటి కిని గలిగిన ఫలితము తెల్పుచున్న ప్రభుత్వమువారిటీసుల గవల పనివారి కార్యనిర్వాహకుల కంపిస్ లేఖన బట్టి గ్రహించవచ్చును.

గవల పనివారి కోరికలు వ్యాధిగ్రస్తులకు కాంగ్రెసువాడు తీర్చుకొనిరి. గవల పనివారి మహాశక్తి ప్రతి నిధులు చేపట్టికోవాన ప్రభుత్వవర్గము సంవర్ధించెద రని ప్రకటించబడెను.

యధికారకార్యాలయప్రకటనము

అందఱు, సెప్టెంబరు 9:—మెసపోటామియాను గూర్చి యధికారకార్యాలయమువారిట్లు ప్రకటించిరి. తాము పట్టుకొనిన సైనికుల రెండుబండిలోని బాంబులను అల్లరిదారులు కాదు వారెడించిరి. కాక్రియాండు రుపాతులను గాల్పుచుండిన మూలకున ఫిరంగి సైనికులు పారదోలిరి. సప్తకులలో వారు పారిపోయిరి. యూరప్రటీను నదీతీరమునంతయు నెక్కుడిగ నున్నది. బాగ్దాదు కాదురాయలు మార్గమున వ్యత్రమున సెప్టెంబరు 6 వ తేదీన బ్రిటిషు సైన్యమును బాంబులను మరిఫి రంగులను ఉపయోగించిరి. బాగ్దాదున కిశాన్యమునున్న తేక మంతయు నెక్కుడిగ నున్నది. 84 వ బ్రిగేడు ఆబోహానా కరి గను. మెంజెలనుండి ఉత్తరమున కరుగుచుండిన పెర్షియా కోసనట్ల సైనికుల రెండులను పారదోలిరి. ఇరుబాదోడిన గ్రామము నాక్రమించిరి.

ఇటలీయం దిటీసుల సంభవించిన భూకంపమువలన 300 మందిప్రజలు మరణించిరి. చాల నష్టము సంభవించినదనుకార ప్రకటన వచ్చుచున్నది.

నేటిరాత్రి యధికారకార్యాలయమువారు మెసపోటామియా తేకమును గూర్చి చేసిన ప్రకటనయందెట్లున్నది:—కాదువా మిద 18 గుండ్ల ఫిరంగి రుపాతులను గాల్పించి. 2 వ తేదీన కట్టుబడిన సైనికుల రెండుబండిలో నుండుటవలన దానిలో పాటు శత్రుత్వం నశమయ్యెను. యూరప్రటీను నదియెక్కువ అల్లాడు చూశాకొలక కట్టుబడు పనివారవద్దే యారంభించిరి.

ఇటలీయం దిటీసుల సంభవించిన భూకంపమువలన 300 మందిప్రజలు మరణించిరి. చాల నష్టము సంభవించినదనుకార ప్రకటన వచ్చుచున్నది.

ఇండియా కార్యాలయమువారి ప్రకటనమున దెట్లున్నది:—బాగ్దాదు నివిలకమిమనరుగా 16 తేదీ నీక్రింది రిక్రీవా ర్త నిచ్చి. ప్రాచీనముగాను బుచనను నదియు నెక్కుడిగ నున్నారనియు వారికెట్టి భాధయు గలగదనియు తెలియించాడు నందలి కెప్తానులాండుగారియొద్దనుండి యొక లేఖ వచ్చినది.

బ్రిటిషు గవలవనివారు సెప్టెంబరు 25 వ తేదీన నిజముగ నమ్మకట్టునెడల యూరపుకం దన్ని ప్రకటించిరి. బోల్షిష్టుల కనుగుణముగ నుండునట్టి ఉద్యమములను బయట చేరించుట కేర్పాటులు జరిగినవిని తెలియచున్నది. సోవియట్లు ప్రభుత్వమువారి యధికారమున కన్ని దేశములవారను నమ్మతింపవలయు నని గూడ నమ్మకట్టును కేర్పాటులు జరుగును. ఆసమయముననే విర్లండులో కొత్తగా మరొన్ని అల్లరులు జరుగుటకు గూడ ఏర్పాటు లాసరింపబడినది.

కర్నూలు డిస్ట్రిక్టు కోర్టులో

Original Petition No. 33 of 20
ఆర్జిదారు:— 1. మోక పెద్దకాగత్తు, 2. కాగత్తు 8. వీరకత్తు.

వై ఆర్జిదారు, కోకెర్ల తాలూకా వల్లగట్ల గ్రామంలో వుండి చనిపోయిన మోకే బిశప్ప తాలూకా అవ్వలకు రాబట్టుకొనుటకుగాను వై ఆర్జిదారు వాద్యు నర్తిఫికెటు తమ పేర యిప్పించవలసినదిగా వైకోర్టులో ఆర్జి దాఖలు చేసి వున్నాడుగాన నదన ఆర్జి 20-9-1920 తేదీకి విచారణకు వాయిదా వేశివుంటున్నాడు. అందువిషయమై ఆక్షేపణల వారు వై తేదీన కోర్టులో హాజరై చునది చేసుకోవలసినదిగా యిందువల్ల నర్త్యులకు తెలివదయ్యుంది.

బి. నారాయణమూర్తి.

కాదిరపు స్టేషను.

మదరాసు అందునదరక్మరాట్టా రైల్వే కంపెనిలిమిటెడ్

(ఇంగ్లాండులో ఇంకాన్స్ కోటు చేయబడినది)

నో టీ సు

బేసీన్ బ్రిడ్జి బంక్ న్ వ్యాపరవాడికి మన్య యందు మొయిన్ లైసుకు సంబంధించిన కొన్ని ఆటంకములు అందుకువలన ఈ నెం 11-9-20 వ తేదీ శనివారము రోజున ఈ క్రింద తెలుపబడిన లోకల్ బండ్లు నిలిపివేయబడును.

వగలు గం.ని.

- సి. 71 వద్రాసునుండి బయలుదేరుట 9-23
- విల్లివాకము చేరుట 9-52
- సి. 72 విల్లివాకమునుండి బయలుదేరుట 10-2
- రాయపురము చేరుట 10-23
- ఎమ్. 103 రాయపురంనుండి బయలుదేరుట 9-35
- పెరంబూరు చేరుట 9-48
- ఎమ్ 106 పెరంబూరునుండి బయలుదేరుట 9-58
- రాయపురము చేరుట 10-10
- ఆ రోజున ప్రయాణీకుల సౌకర్యార్థమై మద్రాసునుండి విల్లివాకములకును, విల్లివాకము నుండి మద్రాసుకును ఈ క్రింద తెలుపబడిన కాం పరిమాణ ప్రకారము ప్రత్యేకపు బండ్లుపోవును.
- మద్రాసు నుండి బయలుదేరుట వగలు 9-30
- రాయపురము చేరుట ,, 9-50
- ,, నుండి బయలుదేరుట ,, 10-0
- పెరంబూరు చేరుట ,, 10-13
- ,, నుండి బయలుదేరుట ,, 10-16
- విల్లివాకము చేరుట ,, 10-24
- ,, నుండి బయలుదేరుట ,, 10-34
- పెరంబూరు చేరుట ,, 10-42
- ,, నుండి బయలుదేరుట ,, 10-44
- రాయపురము చేరుట ,, 10-58

కర్నూలు డిస్ట్రిక్టు కోర్టులో

Original Petition No. 42 of 20

ఆర్జిదారు:— 1. వెంకట శుబ్బయ్య, 2. రామశుబ్బయ్య

3. వీరశుబ్బ.

వై ఆర్జిదారు, కోకెర్ల తాలూకా నంగవల్లిం గ్రామంలో వుండి చనిపోయిన నర్సిరి వారప్పతాలూకా అవ్వలకు రాబట్టుకొనుటకుగాను వై ఆర్జిదారు వాద్యు నర్తిఫికెటు తమ పేర యిప్పించవలసినదిగా వైకోర్టులో ఆర్జి దాఖలు చేసి వున్నాడు. గాన నదన ఆర్జి 2-10-1920 తేదీకి విచారణ వాయిదా వేశి వుంటున్నాడు. అందువిషయమై ఆక్షేపణలు గలవాడు వై తేదీన కోర్టులో హాజరై చునది చేసుకోవలసినదిగా యిందువల్ల నర్త్యులకు తెలివదయ్యుంది.

బి. నారాయణమూర్తి.

కాదిరపు స్టేషను.

వాతావరణ స్థితి

1920 సం॥ సెప్టెంబరు నెం 10 వ తేదీ శుక్రవారము.

జిల్లా ముఖ్య నగరములు	తే॥ స్థితి	తే॥ స్థితి	తే॥ స్థితి	తే॥ స్థితి	తే॥ స్థితి
ఆంధ్రప్రదేశ్	తే॥ స్థితి	తే॥ స్థితి	తే॥ స్థితి	తే॥ స్థితి	తే॥ స్థితి
కర్నూలు	24	24	24	24	24
కర్నూలు	24	24	24	24	24

గోపాలపురం	89.5	85.8	...	28.79	26.21
విశాఖపట్టణము	98.4	87.2	...	11.24	19.82
కాకినాడ	97.8	82.7	...	17.21	20.17
బందరు	91.9	81.5	...	17.04	21.93
గుంటూరు	94.2	84.9	0.10	19.44	19.57
నెల్లూరు	98.8	89.1	...	5.56	9.93
మద్రాసు	100.8	91.9	...	6.21	18.95
హైదరాబాదు	83.8	77.4	...	17.89	22.25
అనంతపురము	93.1	88.1	...	9.28	10.56
బళ్లారి	94.3	82.1	...	6.68	10.87
కర్నూలు	95.8	84.1	00.2	4.41	17.78
కడప	94.1	86.8	...	15.88	17.00
తెలంగాణ	81.7	62.7	...	18.61	19.83
నెల్లూరు	82.9	77.6	...	9.29	19.25
నెలమ	91.8	81.5	...	15.99	22.78
కోయంబూరు *	87.8	79.0	...	7.20	8.64

ఎడ్వర్డు బార్నెట్, ఆక్రింగ్ వాతావరణకాన్త్రజ్ఞుడు.

ముఖ్య గవనింపు. 1920 వ సం॥రం ఆగష్టునెం మొదటి తేదీ నుండి అన్నిధరలు మార్చబడినవి. The Zandu Pharmaceutical Works Ltd., Elphinstone Road, BOMBAY. ఇప్పుటికాలము ననుసరించి మిక్కిలి నమ్మకముగాను, తక్కువ గుణము నిచ్చునట్లును ఆయుర్వేద ఔషధములను తయారు చేయుచున్నాము. హిందూ దేశమునందు జరిగిన ఆయుర్వేద వస్తు వదర్శనము లన్నిటిలో బంగారు వతకములు బహుమతిగా నిచ్చియున్నారు. వై కనిన విలాసమునకు వ్రాసినచో ధరలవట్టి వంతుబడును. జాంధూ ఫర్ మాట్రికల్ వస్తువు ఆయుర్వేద యావధముల తయారారు జాంధూయ నెం 18.

(నూ ప్రత్యేక విలేజుకుని యోద్ధనుండి)

జయ్యూ:— సహాయ నిరాకరణ తీర్మానము ఆమోదింపబడుచున్నందున సభికులు సహాయనిరాకరణమును ఏకః

ప్రస్తుతము నభివల మాస్తగతమైనను అత్యంత ప్రాముఖ్యమైన విషయమును గురించి దృష్టివాన్నించి దీర్ఘ కాలము చూచుటచేత నాకివ్వరాదని చూచుకొని య చెప్పింది భారతదేశములో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమువారు పరిపాలన మొనరించుటచేత నింత గొప్పవిషయమును తామెప్పు డును ఎదుర్కొనలేదు. కిలాఫత్ విషయమునకు సంబంధించి సంకరవరకు తుర్కిదేశీయులను ఇంగ్లాండువారు స్నేహితు లుగా కరిగించునంతవరకు రష్యుదేశము తుర్కిస్థానముపై దండెత్తునను భయమున్నంతవరకును తుర్కిస్థానమును నభివల కాపాడదలంచిరి. ఇది కాలమిక్తము చాల మార్పుచెందింది. విధానమును మారినది. యుద్ధమారంభమైనప్పటినుండియు బ్రిటి షు ప్రభుత్వమువారు భారతదేశ మనామృదీయులకు గొప్ప వాదానమును చేసిరి. తుర్కిస్థానముపై పోరాడబోయిన మహా మృదీయులకు ప్రభుత్వమువారిచ్చిన వాదానము చెల్లించియుండి నచో ప్రస్తుతము అశానముతో నున్న సమస్య వచ్చియుండే దితి కాదు. ఈ సందర్భమైన సమస్య భారతీయులకులకు సృ స్టించబడింది కాదు. దానిని ఇంగ్లీషువారే సృష్టించిరి. ధర్మశ్రుతి స్థాపనకై పోరాడిన యుద్ధము ఇంకను మారి పడుచును అధర్మప్రతిస్థాపనకావలసిమిందని నది హిందువులు తలంచెదరు. అందువలననే యూరేపు మహామృదీయులకు హిందువులును పోర్చుగీసులును, హైందవ క్రైస్తువులును నాను భూతిని, కాపునొందిరి. ఒకప్పుడు మిక్కిలి బౌద్ధులదేశ యందున్న మహామృదీయులతో నిబిడముగా నికృష్టత్వస్థితి దెచ్చుటపాడిగాదని వారందరు దలంచిరి. తుర్కిస్థానమును మిక్రమందలివారు నికృష్టత్వస్థితికి దెచ్చినందుననే మహామృ దీయులలో నిట్టి అందోళనము, విచారమును ఉద్బవించెను. వారు గొప్పమానసిక వేదనమును పొందుచుండిరి. వారివికత్తులు తొలగునంతవరకు వారిమనోవేదన అధుగంటుదు. రెండవ విషయము సంజాయిమరంత నులు. ఒక క రి కి ము కుం తయు మనోవేదని అమృతసరపు ప్రజలును పంజాబులోని మరొకన్ని జిల్లాలలో నందు యెర్రప్రజలును దయాదాక్షిణ్య ములు లేక ప్రభుత్వమువారు వర్ధించెనని నభివల రుజువుచేసి యున్నార. దానికి ప్రతిఫలముగా ప్రస్తుతపు సమస్య బయలు పడినది. మనకు కలిగిన అన్యాయములకు ప్రభుత్వమువారు న్యాయము. కలగజేయనందున నభివల స్యయముగా కృషి

జీవేంద్రులారా బెండ్లి:— జీవేంద్రులారా బెండ్లి గారు గంధిగారి తీర్మానమును బలపరచుచు బంగారీయులు గంధిగారి తీర్మానమునకు ఏకగ్రీవముగా అనుమ్యులని జాపలేదని యు. కాశన సభలో సభ్యులుగా చేరినచో మన మెక్కువగా వనిచేయుగల మని చూపజ్ఞాగాన చెప్పుట భావ్యముగా లేదనియు మా ల వ్యా గారు కాశన సభలో చేయు కృషి చే కాభిమాన కరమైనది కావలెదు గాని ఫలకూన్యమైన దనియు చెప్పెను. కాశన సభలో సభ్యత్వమును స్వీకరించరలపిన దనియు తోకమాన్యులీలగారు చెప్పెనని కొంతమంది తుచుకొనవలయు చెప్పిరి. తి. తుగారు అట్లు చెప్పినను మహమ్మదీయులు కాశనసభలో బహిష్కరింపినచో హిందువులు వారివక్షులు నవలంబించున లెనని చెప్పి రని బెనర్జీ గారు నడిచిరి. తిలగారు జీవించి యుండినచో వారు సహానుభూతికరమును హృదయపూర్వకముగా నమ్మితింకి బలపరచి యుండుమనియు పాటగారి సవరణమున మనకు చాలవచ్చును క్లరికన దనియు పాటగారు గంధిగారి తీర్మానమును ఆమోదించి గాని కొంతమంది ప్రతినిధులు లండను పోయి ప్రభుత్వము వారిని విచ్చమెత్త న లెనని చెప్పి రనియు అట్లు విచ్చమెత్తుట యెవ్వనను యిచ్చుట లేదనియు ఆ నిగముగా విచ్చమెత్తువారికి ఒక సంఘమని పాటగారు పేరు పెట్టిగాని వేరేవిధముగా నున్నను లేదనకు విచ్చగాండై అనుదరనియు చెప్పెను. చుక్క మంత్రిగారికి పంతులను నిజాపర అకాశ్రీయమైన దనియు వారు మనక వ్యయములను ఎన్ని ధముగా తీర్చుగలరనియు చెందు.

Local Fund Assistant Engineers office,
Narsapur.

The Special Congress.

Mr. Gandhi's Exhortation.

President's Concluding Speech.

His Eloquent Appeal for Unity.

(From Our Special Correspondent.)

By wire.

CALCUTTA, CONGRESS CAMP, September 8.

Very animated discussion continued on Mr. Gandhi's resolution on Non-co-operation. After Pandit Motilal Nehru, spoke Pandit Malaviya and others. In the end, the President put Mr. Pal's amendment to vote and declared it but while the original resolution (Mr. Gandhi's) was carried by a large majority:—

Pandit Malaviya.

Pandit Madan Mohan Malaviya did not wish to take up their time by drawing their attention to the grave importance of the question which was before them now. Never since the advent of the British Rule in India had they to face a question of such grave importance. So far as the question of Khilafat was concerned, so long they used to hear that England used to regard Turkey as her friend. They were anxious to protect Turkey so long there was a danger of an invasion from Russia, but the time had changed. The policy had changed. During the progress of the recent war the British Government gave certain pledges to the Indian Mahomedans. If the Government had only acted to the pledges they had given to the Musalmans who had gone to fight against Turkey, the question which was being considered now would not have arisen. The question was the creation of England not the creation of the Indians. The Hindus felt that the great fight which was fought for righteousness had ended in unrighteousness on the part of England. That was the reason of the sympathy with the Indian Mahomedans by the Hindus, by the Parsis, and the Indian Christians. They all felt that a great nation like the Mahomedans which had such a glorious past should not be reduced. To the position to which the Allies had reduced Turkey the feelings of the Mahomedans had been outraged. They were undergoing a mental pain and that pain would not end until the sore was removed. The next thing was the Punjab Tragedy. They had proved to the utmost that a gross outrage, a brutal outrage had been practised upon the harmless people of Amritsar and other districts of the Punjab. The question was about the remedy, the remedy to undo the wrong which they could not get Government to redress. If he felt that the policy of non-co-operation such as proposed by Mr. Gandhi would secure that object he would have unhesitatingly commended that resolution for their acceptance. While he believed that the policy of non-co-operation under present circumstances was perfectly legitimate and constitutional, he had to remember, that after all it was a policy of means to an end. What was that end? To help the Mahomedans to rectify the wrong which had been done to Turkey to rectify the wrong which had been done to the Punjab. Having given the matter his best and most earnest consideration he had come to the conclusion that, the only effective remedy for those wrongs was the attainment of full responsible Government in the country. If they had full responsible Government which would control the army, navy and air forces, they would be able to remedy the wrongs. Otherwise not. How could they forget the fact that both officials and non-officials had expressed their sympathy with General Dyer and with Sir Michael O'Dwyer. (Shame.) The speaker you may cry shame, but that at present is the power one possess.

Continuing the speaker said that the next question was how far that would be a means to obtain the end. There must be a mass movement. But that required education of the people. So far as education was concerned they had not yet touched the fringe of the population. They had to create next a burning conviction that they could not do these things unless they obtained self-government in the full sense of the term (hear hear.) To obtain that only two courses were opened to them, namely to use force or to use policy. To use force or to use policy. So far as force was concerned they could not use that. Consequently, they would have to pursue policy. They must proceed step by step. They should not increase the difficulties on their path.

He then supported Mr. Pal's amendment.

Mr. Jumnadas Dwarkadas.

Mr. Jumnadas Dwarkadas said that he was there neither to support Mr. Gandhi's proposal nor Mr. Pal's amendment. He opposed both. (Cries of shame) Mr. Pal's proposal to withdraw Indian capital from English banks was impracticable (cries of shame shame.) The noise was so great that the speaker had to wait a few minutes. Continuing the speaker said that Mr. Gandhi had stated once if his movement would lead to violence it would be his duty to offer every assistance to Government, to suppress it. As the audience could not hear his first portion, they cried shame and the noise was so great that the President had to intervene but could not restore order.

Mr. Jitendralal Bannerjee.

Mr. Jitendralal Bannerjee in supporting Mr. Gandhi's motion said that he wanted to make it clear that Bengal had not unanimously opposed Mr. Gandhi. Mr. Malaviya was not right in saying that they could do much by entering the Council. Mr. Malaviya's labour in the Council was not unparliamentary but fruitless. Some of the speakers had taken the name of Mr. Tilak to justify their entering into the Councils. Mr. Bannerjee had seen Mr. Tilak in Benares and although he said he was against boycotting the council, Mr. Tilak said that if Mahomedans adopted it, the Hindus must stand by the Mahomedans. If he had lived, Mr. Tilak, would have supported the non-co-operation movement heart and soul. It was with some pain and anguish that we had

read Mr. Pal's amendment. Mr. Pal had accepted the programme of Mr. Gandhi but he wanted to send another expedition of mendicants to London. The resources of mendicants here according to Mr. Pal were inexhaustible. Mr. Pal called it a mission but in whatever name it might be called it would come to the same thing. This deputation to the Prime Minister was unconstitutional. How could the Prime Minister remedy their grievances? Two or three months ago Mr. Pal was not keen about council elections. But now he thought that they must get them elected to paralyse the Government or rather the administration. This would not help in any way in order to obtain a shadow. Were they prepared to waste their energy now that the Mahomedans had adopted the resolution? Were the Hindus going to stand by them or to go against them?

Mr. C. R. Das.

Mr. C. R. Das in supporting Mr. Pal's amendment said that Mr. Gandhi had told them that the test to apply was not that of person but that of reason. If it had been a test of personality Mr. Das would not have given them any trouble as Mr. Gandhi was the greatest personality in India. They were all agreed that their only object was to gain complete responsible Government. The next question was what were the means to attain it. Mr. Das did not attach much importance to sending a deputation to England. He was not asking them as beggars but even if it was rejected it did not affect the question. The only question before them was the question of non-co-operation and the practicability of its application. What were the effective stages to be adopted now? No steps had been mentioned for the realisation of the idea. It had been said that the boys should be withdrawn from schools gradually. If it was done to-day then don't say gradual. He wanted an answer from the audience whether they wanted it to-day or not? (voices no no) Continuing, Mr. Das said then it was only an idea and as if it was put. It was not the realisation of that idea. If it was their wish then let the question be put in plain and clear terms if they were to withdraw their boys from schools after the establishment of their national schools. Then Mr. Pal's amendments provided it. He asked them not to try to raise a second story until the ground floor was complete. He asked them to put a tax on the servants of National Congress and he was prepared to pay it. He was an idealist and a practical man. He asked his hearers not to deceive themselves and not to deceive others. If he did not believe in his race he would not live. It was the ideal of Indian Nationality that gave him courage and the only way to bring that about was action and not talk. Regarding boycott of the council he said that the only question was whether they would attain *swaraj* through the councils or without it. He wanted to make the councils an instrument to attain *swaraj*. Were they prepared to use the power they had got or to give it up on sentimental ground.

Mr. Rambhuj Dutt.

Mr. Rambhuj Dutt Chaudhuri supported Mr. Gandhi's motion.

Mr. Jinnah.

Mr. Jinnah said that one wrong after another had been heaped upon the people of the country. The Khilafat and the Punjab affairs were the last straw on the camel's back and they were convinced that the only remedy, the guarantee, the only security for non-recurrence or non-repetition of those grave injustice and outrages, that had been perpetrated upon them, was the obtaining of complete responsible Government. They were all agreed on that Mr. Gandhi had placed before them, some suggesting as the remedy of that. Mr. Das had also suggested a remedy. After considering those two proposals did they think that Mr. Gandhi's proposal was a practicable one (cries of yes yes.) Before putting that proposal into practice he would ask them to take stock of the country. In doing that they must have time and during that period they must mobilise their forces. He supported Mr. Pal's amendment as Mr. Gandhi's resolution was impracticable.

Mr. Gandhi's Reply.

Mr. Gandhi in reply said that they had heard the speeches of those who supported his motion and also of those who opposed it.

They would all give those speakers who had advanced arguments against his motion their best consideration so far as he was concerned. After listening to them very carefully he still stood unconvinced. It had been said that his suggestions were impracticable. Mr. Gandhi ventured to suggest that they were capable of being practised by every one of them. They had introduced the word gradual in his resolution. The introduction of that defective was a concession to their weakness and the recognition of their unreadiness. He contended that the programme inculcated by him not unpracticable but practicable in the sense that he who wished to enforce it could do so. That day he had already stated that without *swaraj* it would be impossible to prevent repetition of the wrongs that had been perpetrated on them. Therefore *swaraj* had been demanded.

As regards boycott of Councils he had not yet heard a single argument in favour of going to the Council. He had found that every institution had thrived on obstruction. If they sought election to the council the Government will be pleased to see the nationalists remain outside the council.

Their public men could render infinitely greater service to the country by remaining outside the council than inside it.

Reference had been made by some of the speakers to the Late Mr. Tilak. Nearly a fortnight before his death the speaker waited upon him and Mr. Tilak said "I personally believe that it would be better to go to council in order to obstruct when necessary and to co-operate when necessary." When Mr. Shaikat Ali told Mr. Tilak about the promises he had made Mr. Tilak in reply said, "if the Mahomedans boycott the council my party will stand with the Mahomedans." So it was wrong to state that Mr. Tilak was opposed the movement. They should also remember that the Moslem League that day had passed a resolution to the effect that they would boycott the council entirely.

Amendment Lost.

The President that put Mr. Begun Chunder Pal's amendment before the House and declared it lost.

Mr. Gandhi's Motion Carried

Mr. Gandhi's motion was declared to be carried. A poll having been demanded, the President said that under the rules of the Congress, he would take the poll to-morrow.

The Congress will meet at 2 P.M.

The All-India Congress Committee will meet at 5 P.M. to-day at the President's Camp.

The Poll.

CONGRESS CAMP, September 9.

The Congress reassembled to-day at 2-30 P.M. The whole morning was devoted in taking votes, Province by Province for and against Mr. Gandhi's resolution, which was declared carried by the President yesterday and on which a poll was demanded. Out of twelve Provinces only Central provinces and Berar showed a majority against Gandhi's motion, while the remaining ten provinces, the majority of votes were in favour of Gandhi's motion. The President announced that out of 5814 delegates registered, the number of delegates took part in voting was 2773 while 63 did not vote. The actual voting showed that 1826 voted for and 804 against Gandhi's motion. The Provincial voting for and against was as follows.

Bengal 551 and 395.

Bombay 243 and 93.

Punjab 254 and 92.

United Provinces 259 and 28.

Behar 184 and 28.

Madras 151 and 145.

Andhra 59 and 12.

Central Provinces 30 and 33.

Delhi 50 and 9.

Berar 48 and 46.

Sindh 36 and 15.

Burma 14 and 4.

Mr. Gandhi's motion was declared carried amidst loud and prolonged cheering.

President's Concluding Remarks.

Expression of Gratitude.

The President in declaring the result of the voting and announcing that Mr. Gandhi's resolution had been carried, addressed the assembly at some length. First he thanked them from the bottom of his heart for the co-operation he received from them in bringing this great gathering to a successful close. The courtesy and kindness with which they had treated him for the last eight days had touched him very much. All his life he had not seen another gathering either in this country or anywhere else which was purged with electricity as this gathering was and if in spite of the regrettable incident it had been so few. It was due to their kindness, encouragement and patience and he begged to thank them all for that. Before he referred to the one or two regrettable incidents which took place he wished to thank the Reception Committee, its Chairman, its secretaries, the captain and vice captains of the volunteers and all the volunteers for the splendid hospitality accorded to the delegates. He never expected anything less from Bengal. Bengal had never failed to rise to the occasion and if, despite scanty notice and the short time at their disposal, Bengal had been able to make such excellent arrangements and offer them such splendid hospitality. It reflected enormous credit on Bengal and its patriotism. One word more about Bengal. He wanted to assure his Bengal countrymen that he was not a flatterer. He had never been so in his life.

Bengalees' Self Sacrifice in the Past.

He had always taken Bengal to be the political and intellectual leader of India (applause) and it he was dissatisfied with Bengal to a certain extent, at the present moment it was because Bengal has ceased to give the lead. They would pardon him for saying this, but he said it from the bottom of his heart. Bengal gave nationalism. Bengal showed them the way how to sacrifice themselves for the cause of the mother-land. (Applause.) There was no other province in India no other community in India which had electrified this great continent by its sacrifice, its noble energy in the cause of the mother land as Bengal had done (applause) He wished that the other Provinces had the same record or had followed the example of Bengal. If therefore in one particular instance Bengal did not give the lead, he might tell Bengal that it hurt him, not because he was jealous of Bengal but because he was jealous of Bengal's reputation. He wanted Bengal to continue to lead, because he believed in all sincerity that the path of their patriotism and the path of their efforts were always the greatest in this country and the greatest asset to their National cause. He therefore assured Bengal that his respect for them, his love for them, his admiration for them was not even diminished in the least. If he had spoken a single word in anger which seemed in anger, it was because he wished to spare them on and not because he was really angry with them.

'The Jews are of us.'

After having given his explanation and paid homage to Bengal, he wished first to refer to one or two regrettable incidents for which he as the President of this assembly wanted to make an apology. The first was an unfortunate reference made by a Bengali speaker unintentionally and unconsciously though, as to the nationality of Mr. Montagu. Since that incident he had received a message from the Jewish community of Bengal protesting against the remarks in question. He had the highest respect for the Jewish community. (Hear hear.) He did not know Jewish community before. But he has come to know them after he had gone abroad. Since he had been in America he had had the privilege and good fortune to mix with large numbers of Jews and looking at their work, he might say,

that a community which had produced some of the greatest thinkers, some of the greatest poets, some of the greatest singers and some of the greatest writers in the world, was not entitled to be spoken of contemptuously by any of them (applause) Apart from that however they must not forget that the Jews whatever they might claim to be, were Asiatics and therefore the Jews were of them, and with them. They might raise any objection to Mr. Montagu personally. They might criticise Mr. Montagu as a British Minister or as a British politician, but they should never attack his nationality as indicating in any way that they held that community in contempt. So in their name, and on their behalf, he wished to express his regret at that absolutely unconscious and unintentional remark.

A Warning.

Next he wanted to thank them for the difference in their treatment of Mrs. Besant on Thursday as compared with their treatment of her on Saturday. They behaved splendidly on Thursday when she addressed the meeting and he wanted to thank them for that, but at the same time he must express his regret for their treatment of Mr. Jinnah and Mr. Dwarkadas. He never realised till Thursday how absolutely right to a certain extent the moderate leaders were in not coming to the Congress and he admired the courage of those who still wanted to come. He wanted to give them all credit for their honesty and courage and love of country and patriotism, but if they refused to allow this platform to be used by the moderate leaders, then the latter were certainly quite justified in not coming here and being treated in the way in which Mr. Jinnah and Mr. Dwarkadas had been treated. He did not think that they could blame the moderate leaders at all. He was afraid that it was this state of mind and this state of things continued all the nationalist leaders who did not agree with Mr. Gandhi would find themselves similarly treated at future meetings of the Congress. He said that from the depth of his heart and he wished to give them a warning namely that they were on the brink of volcano. If they continued in that way and they would reduce this Congress to the status of a purely petty party organisation. This is a great national organisation brought up and founded by some of the greatest men in the public life of this country. He appealed to them with all the earnestness he could that they should not reduce the national character of this organisation. By all means let its affairs be managed by the party who happened to be in the majority, but let the minority have a fair say and a fair opportunity of putting their case before them. If they continued to hoot the other side down in the way they did on Thursday, it would be impossible for this organisation to continue as a national organisation and the day when the Indian National Congress ceased to be a national organisation would be a black day in the history of India. He therefore begged of them to change their tone and temper and to exercise that control and self sacrifice for which Mr. Gandhi had been appealing to them and which he was afraid they did not honour Mr. Gandhi with. He appealed to them not to reduce the character of this national assembly into an assembly partisan in character and purely a party organisation.

"The Country has Found its Soul."

After having said that which perhaps some of them might not like, he would like to tell them, how he had rejoiced all these days in finding that his country had after all found its soul. It had rejoiced his heart to see this country and this national assembly had after all a clear political vision. Now they had acquired a clear political vision and they had a clear conception of the means by which they could accomplish the end which they desired, that had filled his heart with hope, with confidence, and with pleasure. He rejoiced to find that this assembly had after all found that the country's salvation must come from the country itself (applause). He rejoiced to find that this Country through its national assembly had after all found that paltry reforms tinkering with the administration here and there would not satisfy their souls, would not meet their needs. He had already informed them that out of a total strength of 2773 voters there were only 63 who were either opposed to non-cooperation, or who did not like to vote or were indifferent. If in such a big house they found only 63 who in some form or other did not approve of non-cooperation they were absolutely on the safe ground in saying that the bulk of the country was in favour of the adoption of non-cooperation. Here also he was on safe ground but he was afraid that a little later he would have to express views which might not be acceptable to them.

His own say.

Throughout the Congress proceeding he has observed an attitude which he struck out for himself in his presidential address, namely that he was not going to take any side, that he was going to preside over this great gathering like the speaker of the House of Commons. Let everybody speak out his own mind and vote as he wished. However the left that to their judgment. He thought it would be cowardly on his part to leave this pandal without telling them very briefly his own views on the great question on which they had passed their resolution. He might tell them at once that he was absolutely whole heartedly in support of non-cooperation, but at the same time he must frankly tell them he was not convinced that the programme which they have accepted was the soundest and most effective programme (applause). He had doubts with regard to several of the items on the programme and he thought he would be failing in his duty to his country if he did not give his expression to his convictions. He was whole heartedly opposed to the withdrawal of boys from schools and colleges. He did not accept that proposition at all. He yielded to none in his desire for national education. He was a boy of 18 when he started life and ever since then up to 1910 he gave up the best part of his time and his energy and his income to build up that institution. He was therefore in a position to know what he was talking about after a great deal of study thought and experience. He had come to the conclusion that they could not construct a national system of Education without a National Government.

They must direct all the energy to have National Government.

Unless they could have national Government, to talk of National Education, was useless. Having given that subject his best consideration he had eventually come to the conclusion, that their conception of National Education was very defective. What was National Education? How would it be national? Would it be the Hindu system of education or the Mahomedan system of education? What would be the character? What would be the language? Who would be the teachers and so on? The question bristled with difficulties. It was not insoluble; but there were difficulties. He did not know of any history in the world in which any nation had

been able by private means to solve the problem of education. The problem of education must be solved by the Government of the country which took the revenues of the country. It would be absolutely suicidal at the present moment to withdraw their boys and girls from the schools and colleges in which they were. By all means, go on establishing private schools not national schools who strangled the national education movement. The founders themselves made it impossible for them. There should be private schools, private institutions, private colleges, Gurukuls and pathshalas for the respective aims of the respective communities. They could not solve the problem of national education unless they had national Government. Therefore it was to that question he wanted the whole attention of the country directed and concentrated. Upon that they must have national Government before they had national education. There was a great deal in the contention of Mr. Gandhi that the European education they had received had to a certain extent given them slave psychology. However he did not admit that in its entirety. It had given them slave psychology they should not be ungrateful to the progress that the world had made. They wanted to be Indians but not a copy of the ancient Indians. They wanted to be modern up to date progressive Indians including all that was best in their culture and in western culture. They should not go backward. They should go forward. If they hoped to carry the world with them that was only possible by combining the best in the two cultures. Western culture had with all its crookedness done wonders for the world and they must acknowledge that.

He was afraid that the gradual withdrawal of lawyers from court, seem to him to be impracticable (applause.) He was not in love with lawyers much less the courts. All that he earned by law he gave away and no body at the present day could charge him with having kept any portion of the income which he earned as a lawyer. The other day in a heated moment he used strong language towards the profession of law to which his leader Pandit Madan Mohan Malaviya took exception. He bowed to Pandit Madan Mohan Malaviya's decision. His own opinion of lawyers was very poor. He did not consider lawyers to be absolutely necessary for the progress of India. They were more or less parasites (applause). It was a paradox of Indian life that while the lawyers were the best leaders in the political movement lawyers were those people who were clogs in the wheel of progress very often (no. o) They might say no but that was what he thought that lawyers gave their best time and energy and money to the political movement but at the same time with great respect to the lawyers, he must say that when crisis came it was the lawyers who went back (laughter and applause). While he admired the great and noble qualities which Lala Harkishen Lal, Lala Dunichand, Pandit Rambhuj Dutt Choudhury and other lawyers of the Punjab showed in the last crisis, he knew of lawyers of his province who refused to defend those who were in trouble or cheated (shame) Hence he expressed this view to show them that they have not got his sympathy. While he lost no opportunity of denouncing lawyers, yet he held that at the gradual withdrawal of lawyers from courts was an impracticable proposition to which the National Congress should not have put its seal. Why, he was in favour of the idea of establishing courts of arbitration. Let them establish them and then they might go to those courts for arbitration. Let them avoid British Courts as long as they could. But so long as the British Government was in this country, it was impossible for them to avoid British Courts, altogether. Suppose his boy was prosecuted to-morrow for murder. Did they expect him to leave his boy undefended even in political cases. Those of them who were foremost in denouncing British Courts and lawyers were the first to ask their assistance. He was saying this because he did not want this great national gathering to commit itself to any proposition which might be impracticable and which might bring ridicule on it. His own idea was that the other two or three items on the programme were not impossible. But they were mere flies on the great wheel. He had expressed his opinion and he wanted again to remind them that they would not be able to paralyse the Government, would not be able to make the work of administration impossible, unless they struck at the root of the economic exploitation going on in this country.

The world had come to know and if they studied their shastras they would find that what was at the bottom of all political slavery was economic bondage and economic exploitation, if they really wanted to make non-cooperation effective, they must strike at the root of the economic exploitation of the country, the only good recommendation was for the improvement of *swadeshi* by the manufacture of piece goods here. Then a clause had been added which seemed impracticable namely the boycott of foreign goods. However, they had passed that resolution and he wished them complete success from the bottom of his heart. There is one more matter to which he wished to refer. There had been a great deal of heat introduced into the deliberations of this congress over the question of boycott of Council. Now he must confess that his sympathies were entirely with Mr. Gandhi (applause) but his head sometimes reeled and went and began to go to the other side there was a great deal of force in what Mr. Gandhi said. That in all these councils there was an insidious poison which might demoralise their men who went to these Councils. There was a great deal of absolute truth in that he knew from actual experience than many of his noble friends whose patriotism he did not dispute, whose high motives he had no reason to question. Had their patriotism and their nationalism poisoned by going to these Councils He had all life believed and he repeated it here again that they should not accept any favour from the hands of those who were not well-wishers of their country. He did not consider that they could associate themselves logically and morally with people whom in the bottom of their hearts they considered not their friends but their enemies but what had they been doing on this platform for the last 30 years? The leaders of the nation have been preaching all over with great enthusiasm and gusto about co-operation in the course of a year. They could not change three hundred and fifteen millions of the population of this country from an attitude of co-operation to an attitude of non-co-operation. If they did that they were liable to fall into a pit fall and they had written on the slate they must efface that and then write a new. But they must have time to face that. He was afraid that the time they had given for washing off what they had written for so many years was very inadequate. For that reason he was entirely in favour of this programme being considered by a Joint Committee of the best men of this country to work out its details and at the same time not to give away Mr. Gandhi who was the greatest asset they had at present. He was sorry that that proposal did not meet with their approval. There was another reason why he was not in favour of the whole programme. There was very little difference between his conception of ideals and between Mr. Gandhi's conception of ideals. He laid greater emphasis on the two burning

questions of the day, the Khilafat, and the Punjab. While Mr. Gandhi had told them that he would use *Swaraj* for preventing their repetition, no body felt more bitterly than he did, about the Punjab, no body felt so strongly on the international wrong done to the Moslem world than he did, but at the same time he wanted to urge upon them that in spite of these two great wrongs the one thing he was fighting for was *Swaraj*. The Punjab and the Khilafat question his Mahomedan friends would pardon him, had been blessings in their own way. They had united Hindus and Mahomedans, opened the eyes of the people of this country to the real problem and the question before them. Future generations would some day bless the name of General Dyer and Sir M. O'Dwyer for having brought about this condition of things. He wanted them in every thing they did to give the first place for *Swaraj* or complete self government and whatever might happen to the Khilafat question, whatever might happen to the Punjab wrongs, what they wanted was—complete responsible Government. He was a little sorry that Mr. Gandhi in his wisdom should have considered it necessary and proper in a way to tackl the Indian National Congress to the Central Khilafat Committee. He had no fault to find with the Central Khilafat Committee which had a particular purpose in view. The Central Khilafat Committee represented seven crores of Mahomedans in India but the Indian National Congress represented three hundred and fifteen millions. They recognised them both for their co-operation and for supporting them but the main body the National body which ought to keep its national character and which represented every Indian in this country, was the Indian national congress. Now it has been said by Mr. Gandhi that the Central Khilafat Committee gave notice to the Viceroy and he was informed that Mr. Gandhi's covering letter mentioned both the Central Khilafat Committee and the Punjab the Central Khilafat Committee. If it did not speak in the name of the Indian Nation did not speak in the name of the Indian National Congress. He yielded to none in his desire to help his Mahomedan country men. He yielded to none in the right on the part of the Central Khilafat Committee to have given that notice and have told the Government what they were going to do. He yielded to none in recognising that they had a perfect right to go ahead without consulting the Indian National Congress. Having so overwhelmingly been in favour of Mr. Gandhi's proposition and having shown the Government what the mandate of the nation was, he begged them not to give it up. He assured them that the evolution of National life was a very complex question. It was determined by various things which they did not see and observe.

Turning to the suggestion that a deputation should be sent to England, The speaker said that he agreed with those who were opposed to the sending of such a deputation. He went to England in 1905 as a member of the Congress deputation and immediately on his return, he gave a message to his countrymen that they could not expect anything from the English people. He was not in favour of sending a deputation or a mendicancy mission; but he was very strongly in favour of publication throughout the whole world. Public opinion could not be ignored and those who did so, did it at their peril, if they ignored opinion of the world. He had been outside India for 5 or 6 years and he knew what the value of public opinion was. He therefore wished to lay emphasis upon the absolute necessity of their carrying on an independent campaign of publicity in Great Britain, America, Japan, and France. He urged them for God's sake not to give up that weapon. There was another point and that was with regard to the consideration of non-co-operation. Some of them thought that the object of postponing the consideration of that item till the next session of the Congress was to shelve it out.

The programme of Non-cooperation should be proceeded with and he hoped that within the next three months before the next congress at Nagpur they would show the world that they meant what they said (applause) If they could not show any tangible result in furtherance of non-cooperation he would call them traitors to the cause of the country. They had pledged themselves, they had pledged the credit of their hearts, they had pledged the credit of their souls to that programme. Let them carry it out with all the means at their disposal, with all the self sacrifice and all the discipline of which they were capable. They had passed that resolution and from the bottom of his heart he wished that Mr. Gandhi's programme might be successful. He wished them complete unqualified unrestricted success and if in attaining that success he could contribute anything without losing his soul and his conscience, He would do it whatever might be the difference between his head and his brain.

About the Council he was not going to the Council. The decision he made sometime ago was final for him. He would to the best of his ability as far as his conscience allowed him co-operate with them in making the non-cooperation programme a success. But at the same time he thought it his duty, it would be cowardly on his part, not to do so, to express his views, before them. He begged them that in case their programme required any revision, any reconsideration any modification they should not refuse it either in the light of experience or advice. He asked them to go on like brave men and noble women. They had still men and women left in this country, thank God, he let them proceed with enthusiasm, with confidence. But let every one of them early in the morning, when they rose, and late in the evening when they went to bed, examine their souls and see what they had done for the non-cooperation movement (applause). Let them not be branded as a nation of duffers, as a nation of liars, as a nation of boasters.

To his Mahomedan countrymen he wished to say a word. The honour of the Islamic world was in their keeping and if they could not preserve that honour they should be held responsible before God and Man. He considered that Mahomedan to be a false, the Mahomedan who having accepted this programme, did not go forward with it, did not put his whole heart, body and soul, his life at the disposal of this programme. In his speech, in the Central Khilafat Committee, he said, that if they found any body who was not true to this programme, the best thing would be to check him away. This programme had to a certain extent been precipitated in its present form by the Central Khilafat Committee. The Mahomedans of India owed a duty not only to themselves, not only to Islam but to the Hindus. While the Hindus owed a duty to the Mahomedans they asked the Hindus to, cooperate with them.

It laid with the Hindus to go with them not by threats. As they were not so foolish as to use threats at present the lead in the non-cooperation programme must come from

(Continued on page 12-B).

The Indian Legislative Council.

Aligarh University Bill Passed.

(ASSOCIATED PRESS.)

SIMLA, September 8.

The following is the continuation of the proceeding of the Indian Legislative Council published in our yesterday issue:—

Mr. Sarvadhikari.

Dr. Sarvadhikar moved, that in the preamble after the words "elections" where it first occurs the words "to legislative bodies constituted under the Government of India Act" be inserted, the words "the said" be substituted for the word "Legislative" and the words "constituted under the Government of India Act" be omitted and that in explanation 3 of clause 2 (1) the words "Municipal or other public" be omitted. The mover said that the safeguards provided in the bill with regard to elections of Legislative Councils should not be dragged for application to Municipalities.

Mr. Murray.

Mr. Murray from Bengal did not share Dr. Sarvadhikari's apprehension and considered it necessary that in order to secure purification of elections the rules should be extended to Municipalities and other public bodies. Sir William Vincent replying regretted that the mover who had been so anxious on the previous occasion for the purification of elections should now try to take out of the purview of this bill election in Municipalities and other public bodies. For the sake of elections it was everywhere necessary that there should be no bribery and undue influence. There was no reason why a person should be encouraged to observe malpractices in Municipal elections as compared with those of Legislative. The amendment was negatived.

Dr. Sarvadhikari.

Dr. Sarvadhikari moved another amendment to the new section 171 (b) (1) to make the clause more comprehensive by inserting the words "or nominating" after the word "being" and putting "nominating" or "before the word "voting." The Home Member replying said this refinement suggested was unnecessary, the amendment was therefore negatived.

Dr. Sarvadhikari next moved another amendment to section 171 (b) (1) so as to provide better purity of election by securing that refusal of exercising electoral right be considered a case of bribery if it had been due to some offer asking not to exercise the right. The Home Member replying said that the definition of electoral right already contained the safeguard. The amendment was consequently by leave withdrawn.

Mr. Sinha.

Mr. Sinha moved an amendment that for new section 171 C another section on the lines of Malpractices Bill in England be substituted. The mover quoted the opinions of the Bihar Government and Sir Siwasawmy Iyer to show that they also apprehended that the definition of undue influence was too dangerously wide. The phraseology which he wanted to substitute was borrowed from English law and would limit the scope of undue influence.

The Home Member.

The Home Member said that the proposed definition overlooked the definition of the bill itself and there were some irrelevant proposal in it.

Mr. Sinha.

Mr. Sinha then withdrew his amendment, but next moved another purporting to define interference in a detailed form.

Mr. Sastri.

Mr. Sastri supported the mover and urged that the matter might be put before Parliament for further amplifying the definition of the word "interference."

Sir William Vincent.

Sir William Vincent and Sir George Lowndes defended the Government position and eventually the amendment was adopted as modified by the Law Member.

Dr. Sarvadhikari.

Dr. Sarvadhikari moved an amendment to the effect that in the matter of undue influence criticisms of public policy should be freely allowed.

Sir William Vincent.

Sir William Vincent briefly replied and the amendment was withdrawn.

Hon'ble Mr. Ramarayaningar.

The Hon'ble Mr. Ramarayaningar of Madras also wanted the addition of a proviso to clause 171 C to the effect that the exercise of any legal right or resort to legal remedy in usual course should not be deemed to be interference with this section which related to undue influence. The Home Member having briefly replied agreed, to add as effect of amendment to the proviso which as amended read thus "provided that a declaration of policy or a promise of public action or mere exercise of any legal right or resort to legal remedy shall not be deemed to be interference with this section." This amendment was accepted, by Mr. Ramarayaningar and was carried.

Another amendment of Mr. Ramarayaningar wanted that offences in election should be tried by Chief Presidency Magistrates or District Magistrates, because in his opinion the offences would be mostly connected with party politics. These officers were I. C. S. Officers and were expected to be above party politics and moreover the trial would be better conducted by them.

Sir William Vincent.

Sir William Vincent did not for a moment suggest that first class Magistrates who were now empowered with trial of offences such as bribery etc. were not competent to try such offences under this Bill. Perhaps the situation in South India was rather peculiar and required such a legislation, but it was not necessary that they should pass it for the whole of India. The amendment was withdrawn.

Mr. Sastri.

Mr. Sastri followed the Ballot Act of England by suggesting that every officer, clerk, agent or other person who performs any duties in connection with the recording or counting of votes at an election shall maintain secrecy of the voting and shall not (except for some purpose authorised by or under any law) communicate to any person any information calculated to violate such secrecy and that any person who wilfully acts in contravention of the provisions of this section shall

be punished with imprisonment of either description for any term not exceeding three months or with fine or with both. The Home Member was against multiplying offences under the Bill and experience in this country had been that perfect secrecy was maintained about ballot. Mr. Banerjee pointed out that distinct note of public opinion in many quarters was not in favour of stringent provisions. Non-officials would be appointed as polling officers to record votes and if three months punishment was given for any slight offence of secret leaking out no one would be willing to act as polling officers, village factions, and party spirit would be brought very easily to condemn an innocent man and as this was a serious menace to the successful working of the Reform Act. He was opposed to Mr. Sastri's amendment. In spite of Mr. Banerjee's eloquence Mr. Froom agreed with Mr. Sastri. Mr. Sastri took to Mr. Banerjee task for having kept silent when serious and important amendments were discussed and bringing all his eloquence over any little amendments. Mr. Banerjee interposing observed that his voice would have been of no use and suggested that in this matter his voice should be influential in Council. Mr. Sastri proceeding observed that Mr. Banerjee ought to have brought in amendments calculated to soften the rigour of the Bill. This he had not done. Secrecy of voting was the very essence of electoral system and if this was not strictly adhered, to the bill would be seriously wanting in one of its very essential elements. The amendment was put to vote and lost. Mr. Banerjee's voice being heard the loudest among No's.

At this stage at 2-30 P. M. the Council adjourned for lunch.

Sir George Lowndes.

The Council reassembled at 3-30 Sir George Lowndes presiding.

Mr. Hailey.

Mr. Hailey moved for the consideration of the Select Committee's report on the Imperial Bank Bill. He said that in March last the Bill was introduced and a good deal of useful discussion ensued thereon. In fact no member objected to the constitution of the Bill, but there was honest criticism regarding its details. The Bill had now passed the ordeal of Select Committee for a protracted period during which many changes had taken place on the personnel of the Committee. The report was unanimous and had tried to meet all genuine criticisms. Mr. Hailey moved an amendment purporting to include within the operation of the Imperial Bank Act cases of persons who among others drew compassionate allowances from Presidency Bank which was carried. The Finance Member next moved that to clause six the following sub-clause be added, namely, (3) for the directors and officers of the Banks of Bombay and Madras who are at the commencement of this Act the respective trustees of the following funds, that is to say (A) the Bank of Bombay Officers pension and guarantee fund and (B) the Bank of Madras pension and gratuity fund and the Bank of Madras officers provident and Mutual guarantee fund there should be substituted as trustees of those funds respectively the members for the time being and the corresponding officers of the local boards of the Bank at Bombay and Madras and if any doubt arises as to who are the corresponding officers to the officers who are trustees at the commencement of this Act the decision of the central board shall be final. The amendment was accepted.

Mr. Nathmal then moved that to sub clause (2) (b) of clause 10 a proviso be added enjoining it upon the Governor-General that in selection of places for establishing 25 branches of the said Bank due regard must be paid in such selection to cases of centres of business devoid of banking facilities. The mover said the progress of country was bound up with extension of banking facilities and no further concession should be shown to shareholders which might prove prejudicial to the interest of the taxpayer. The finance Minister said that the acceptance of the amendment would mean that branches should be opened in places where they were not required and where the Imperial Bank could not be relied upon to come to the assistance of private banks. Multiplication of banking facilities would be better utilised in places where some private banks already existed. The motion was then by leave withdrawn.

Mr. Muddiman moved that in clause 31 (1) "words as as soon as may be after the appointed day" be omitted. The motion was carried.

Mr. Hailey then moved an amendment to empower the Central Board to make bye-law so as to provide for conditions under which advances might be made on security under clauses 31 (1) (A). The motion was carried.

Mr. Nathmal moved that along with the Bills of exchange and promissory notes hundis should as well as accepted. Mr. Froom pointed out that bills of exchange in vernacular meant Hundi; so the insertion would be unnecessary. Mr. Hailey said business had not suffered in past due to exclusion of the word "Hundi" and an attempt to insert it would involve a lot of discussion and give rise to serious doubts.

Mr. Nathmal further moved that promissory notes and bills of exchange should be accepted from approved bankers instead of from firms.

Messrs. Froom and Murray took strong exception to the provision pointing out that it would revolutionise the system that had stood the test of fifty years.

Mr. Hailey endorsed the views expressed by the commercial members from Bengal and Bombay. The amendment was withdrawn after a lively discussion.

Mr. Hailey moved that in addition to the administration, an executor should as well be appointed for the purpose of winding up estates or acting as agents on commission of certain transactions. The amendment was carried.

Mr. Tata's amendment that under schedule I clause 23 (1) actual general meetings should be held at such towns where there was a local head office of bank was accepted by the Finance Member.

Mr. Nathmal wanted that on the Central Board which would be the controlling board the quorum for transaction of business should be four Governors entitled to vote and not three as proposed.

Mr. Hailey said he would accept the amendment if there was a feeling in favour of it.

Mr. Froom did not take objection to the number of four instead of three. The motion was carried. In all twenty amendments were disposed of.

Finance Member's Concluding Speech.

After which Mr. Hailey in moving that the Bill as amended be passed said:—We have come to the end of a long list of amendments, none of them of striking importance and the majority merely intended to provide for small points of procedure brought to notice since the Select Committee sat and I now ask that the Bill be passed. I do

so in the full confidence that the measure will be of genuine value to the country. I say nothing here of the acknowledged need for increased banking facilities, not merely for multiplication of banking branches, but for the consolidation and the more scientific distribution of our financial resources. The need for the creation of some such central institution, a banker's bank, has long been assumed by all interested in the finance of the country. The three Presidency Banks have had a long and honourable career of public utility not less honourable because also profitable to themselves. But years ago, when thoughts were first directed to an amalgamation of the three Presidency Banks to form a central bank, the project was then thwarted by difficulties arising within the banks themselves. The hard lessons of the war brought good relations near even more than had been expected by those improved personal relations between the banks themselves and between the banks and Government; which we owe so that good will of the present directorate and management, a good-will which I gladly recognise. When these difficulties were surmounted and the amalgamation became ripe for legislation it was attacked on two sides. It was attacked by those who thought that it gave insufficient representation to the Indian element; it was attacked on the other side by those who feared that it might prove detrimental to private banking. I hope that the changes advocated by the Select Committee will meet the first of these criticisms. Time and experience will, I am sure, dissipate the second. For my own part I have never been able to envisage this piece of legislation as designed in the interests of one or the other class of the community or one or the other section of bankers. I have regarded it purely as a measure to extend banking facilities to render the money resources of India more accessible to trade and industry thereby to promote that financial progress which is an indispensable condition of the economic and social advancement of the country. It was in this belief that we set our hands to the measure; it was in this belief that, in spite of some discouragement and some mistaken criticisms of our motives, we have continued to press the measure on this Council; it is in this belief that the measure will secure to us the creation of a great national institution owning ample resources for the assistance of trade both as a source of financial support and an example in banking practice for other banks, an institution which will assist not the State alone, but the public and all sections of the public. It is in the firm assurance of this belief that I ask this Council to pass the Bill into law. I have spoken of the honourable career of the Presidency bank in the past. One chapter of their career will now be closed. But I hope that there will spring phoenix-like from their ashes a new bank not unforgetful of their traditions of sound and honourable finance in the past but endowed with the widened outlook and the larger scope of a national bank for India.

The Bill was then passed amidst loud applause.

Sir Bernard Hunter of the Bank of Madras, Sir Norcott Warren of the Bank of Bengal and Sir Robert Aitkin of the Bank of Bombay were watching the proceedings.

The Council then adjourned till to-morrow when the Select Committee's report on the Aligarh University Bill will be considered and passed.

H. E. Lord Ronaldsday was present in the Imperial Legislative Council in the forenoon and was seated next to H. E. the Viceroy's seat.

Yesterday's Proceedings.

SIMLA, September 9.
A provisional agenda, containing resolutions for the meetings of the 14th and 15th, has been issued, but there is no mention in it of Mr. Sastri's much talked of resolution on the Punjab disorders. It is not known whether it has been admitted for discussion or disallowed. A good deal of speculation exists among the non-official members with regard to this matter. The agenda has, however, no less than twenty-seven resolutions, and the members will be fortunate if they can manage to discuss at least half of them. Most of these resolutions have been already published from time to time, and the following are new ones:—Dr. Sir Devaprasad Sarbadhikari will move:—This Council recommends to the Governor-General-in-Council that if control in the matter of the allotment of wagons for coal be still considered necessary and desirable, such control be entrusted to a board or committee consisting of representatives of the interests vitally concerned, viz, the mining industry and the railways.

Sir Umar Hayat Khan will move:—This Council recommends to the Governor-General-in-Council that he may be pleased to recommend to His Majesty's Government that all the discharged soldiers who have fought during the world war should be given the franchise for a period of ten years, irrespective of the revenue and tax is they may be paying to the Government, and that the representatives they elect should be from amongst those who have taken part in the war.

Mr. G. S. Khaparde has the following resolution:—This Council recommends to the Governor General in Council that steps be taken by legislation and otherwise to discourage and wherever practicable to prevent the slaughter of much cows and agricultural cattle and their export out of British India. This Council recommends to the Governor-General-in-Council that he be pleased to move the Secretary of State for India to appoint a mixed Committee of Indians and Europeans to consider the reorganisation of the student's department in London, and the Advisory Committee in India.

Mr. Kamini Kumar Chanda will move:—This Council recommends to the Governor-General-in-Council that Chapter 33 in the Criminal Procedure Code, prescribing special provisions about the trials of Europeans and Americans, be omitted, and consequential amendments be made in the Code.

Mr. G. S. Khaparde will further urge the appointment of a committee to examine and report on the creation of additional war and post-war establishments in the Secretariat and subordinate offices in the Government of India, with a view to economy. He will also move the following two resolutions:—This Council recommends to the Governor-General-in-Council that it is advisable to incorporate the province of Coorg with the Presidency of Madras. This Council recommends to the Governor-General-in-Council the appointment of a mixed Committee of officials and non-officials to investigate and report on the causes of the troubles in the Government Press in Simla, Delhi and Calcutta, and propose remedial measures.

The Hon'ble Mr. P. Ramarayaningar will ask that provision be made by the Government to provide light refreshments for voters who have to travel any distance exceeding five miles to attend at polling stations for the purpose of recording their votes at elections to the Reformed Legislative Councils.

నటిరాత్రి

9-30 గంటలకు

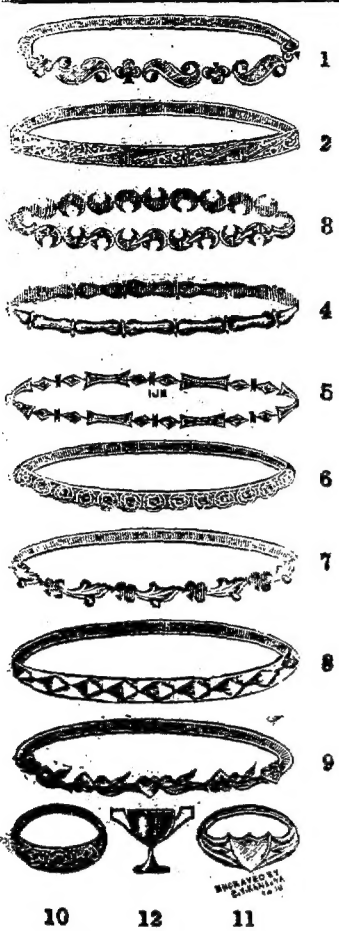
నటిరాత్రి

25 అడుగుల ఎత్తునకు గాలిలో మోటాడుకారు ఎగురును
ఈ ఆశ్చర్యకరమైన క్రడర్చుకూను జె. కాధ్యకగారు చూపుదును.
ఇదివర కెన్నఁదును ఇట్టిది క్రడర్చుకొనబడియుండలేదు.

పట్టుర్ధ్వ నర్తను, రాయల్ మేనేజరి

ప్రదర్శన స్థలము : ఎస్టేట్ నేడు, మదరాసు.
తేల్పు కుర్చీ య్యా. 3, 2, 1 గాలిరి అలా 0-8-0,

కడకటికరగతి తప్ప ఇతర తరగతులకు మాదిరి క్రడర్చుకూనునకు బాలురకు సగముబాటి
V. G. Patwardhan, Proprietor, N. D. Marathe, General Manager.

ది ఇండియన్ జ్యూయలరీ మార్ట్

రవలవర్తకులు, బంగారు వెండిగల, ఇతర సామానులు చేయువాని.
పోస్టు బాక్సు నెం. 40.

నగరత్ వేట, బెంగుళూరు సిటీ.

తండ్రినివాసము: { రిలిజియస్ బ్రాహ్మణ్ } కోడ్స్ { మరణాని ఇంటర్ నేషనల్ }
మహాత్మీ ఎ. వి. సి. 5-5 ఎడిషన్.

నెం. 1 మొదలు 9 వరకు. ఈనూదిరిల క్రకారము ఏ నైజా
లో నైజాను సవరపు బంగారముతో గట్టిగా చేయుబడినవి. ధరలు జత
1-8 రూ. 30 మొదలుకొని రూ. 50 లు వర కుండును.

నెం. 10. 3 రవలతో చెక్కి చేయబడిన ఉంగరములు 1-8
రూ. 100 మొదలు రూ. 500 ల వరకు ధర లున్నవి.

నెం. 11. ఏ నైజాలో నైజాను గట్టి బంగారపు ఉంగరములు
గలవు. ధర రూ. 12 లు మొదలుకొని రూ. 20 లు వరకు గలవు.

నెం. 12. టూప్ల మెంటు గిన్నెలు ఏనూదిరిలో నైజాను వెండి
తో తయారుచేయుబడినవి. 1-8 ధర రూ. 25 లు, అంతకు పైగా
గలవు.

పాశ్చాత్య వెంకటాచలవండితుల
అయ్యుర్యేదీయ నిధానధముగు
లోకామయహార
కస్తూరిమాత్రలవలె

శరీర్మేధను గుణవార్యమును శిశ్యావర్గము
నెరవేరి తేదని భారాశముగా నెట్టుకొన్నాడు.
పీడిలో ఆ షేతకరమైన యే వస్తువు చేతతేదని
గావున అపుడు పుట్టిన శిశువు మొదలకొని
వృద్ధులవరకు క్రమింపకొనెను నందేమియు లేక
నీలించకయ్యెను. ఈ మూత్రము 3 నుండి 5 తళ
కు తంబూలముతో గాని లేక కట్టి నోటితో
గాని క్రమింపెను తియ్యగొనించుచు శిశువుక
పిదప నుంచుచు, అత్యున్నత, ములబద్ధము చతి
కర్మరహిత, జ్వరరహిత, మలేరియాజ్వరము, పీడిము,
పీడికాశము, వస్త్ర, వడికెడు, వరముల నెప్పి బలహీనత, ఇన్
ఫ్లూ ఎంటా, ఫ్లేగు, కలకా, మున్నగు ఇంకా అనేకవ్యాధి
లను దీక్షిరహిత రావివర్ధుడు. ఇట్లుగలిగిన వేళ తియ్యగొనించిన
శిశువును నుంచుచున్నాడు. ఒకేసారి కుక్కొండెలపిద నుంచు
ప్రాణ, వ్యాధారములు, ఉపాధ్యాయము, శిశ్యావర్గము మొదల
క్రియ మొదల ఈ మూత్రము నేరించ నుంచుచు పొగమును
స్వాదు. 250 మూత్రము గల పీసా 1-8 రూ. 0-4-0
ఒక పీసా మొదలు అపిసానువరకు పోస్తే 0-4-0
ఒకేసారి 5 పీసాను 250 మూత్రము పోస్తే 1-8-0
12 పీసాలు " " 2-1-0
25 పీసాలు " " 3-2-0

అన్ని దుకాణములందును దొరకును.
శ్రీ శీతారామవ వైద్యశాల
(301-594) బ్రు నూ రు.
తండ్రినివాసము: { రిలిజియస్ బ్రాహ్మణ్ } మహాత్మీ

వైద్యశాల సహాయక డా. పి. డి.
సావంతుని వనావధి సారసవర్ణి
అత్యున్నత రక్తములను బనించు వాద్యములతో
కీరములంటి మందు. తరువులను మచ్చలను, గండములను,
పుండ్రిను, ప్రాణవోపులను అన్ని విధములవలన గలను వర్మ
కోగములను పోగొట్టును. (28)

మిక్కిలి శక్తి వంతమైన రక్తమృతకారిని
కనావధిసార్వకర్ణి గుణ మిచ్చుట నిస్సంకోచము,
సహజమైనను, మధ్యకత్తివలన అన్ని విధములైన వామములను
పోగొట్టును. కీరములవలన పొదరసవోమములను, ములబద్ధ
మును వాద్యములవలన వామములను పోగొట్టి రక్తమును
కుక్కరచును. శ్రీ శాశ్వతమును గలగమును. 18 రోజులు
వర కుండుటకు + టోన్సుల బాడ్జిలో అమృతమును.

ప్రాప్తియ:- పి. డి. సావంత్,
గజక, పననవాడి, నెం 2, బొంబాయి
Proprietor: P. D. SAVANT,
Fanawadi, No. 144, No. 2, BOMBAY

349 నమ్మకము 1842
బంగారు, వెండి, రత్నముల
నగలును, ఇతర వస్తువులును
కాపాడు యత్నింప శిష్యులని వైకము ఇవ్వబడును.
ఉమ్మడి-రామయ్య శెట్టి,
గురుసామి శెట్టి కంపెనీ,
25, చైవాబజారురోడ్డు, మదరాసు.
ఇకల వామముగాను, భూమిలోదను శిష్యులకు ధర
లకు తయారుచేసి నిర్మించుటకు కుండును. తయారు
చేసినవాటిని అతిక్రమముగా అర్ధమువరకు తయారు
చేసి ఇవ్వబడును. ఒకసారి అర్ధము ఇచ్చి నగలు తయారు
చేసివచ్చుచు కులన మా వస్తువుల తెలిసికోవచ్చును.

నశ్యము సాదా లేక సుగందం
వస్తువులతో కుండును. కా కల యు వా రు
ప్రాణములయందు. 4 కలములు 0-7-0, 1 కళ 8-8-0,
1 బుడ్డి 0-5-0, 1 నక 8-0-0
ఎస్. పి. అయ్యర్, 97, వకడాల పిడి, మదరాసు.

మిక్కిలి పుష్కలమును యిందియా చేతమనందు మొదలవరకు చలనములగుట
కను మొదలవరకు చలనములగుట మొదలవరకు చలనములగుట

కామినియా ఆయులు (రిజిస్టరు)

ఈ సాంకేతికము సారవంత పొందవచ్చును కలిగించి వానిని పొనుగా పెంచుటకు
అనేక కత్తు లీ సామానములకు కలవు. ముందుకు పోగొట్టును. శిశువులకు వల్ల
కలదు పొందవచ్చును నిచ్చును. తియ్యగొనించు చాలవల్లములను కలిగించును. కని మొదల
చలనములకు కలదు పొందవచ్చును పోగొట్టి నాతన కాలిని కలిగించును.

సాంకేతికములను కలిగించు అన్ని విధముల శిష్యములను. క్రియలను పుండు
అతను వచ్చు కుండుకి మహాకారము మొనరించును.

తేదీ దీని సాంకేతికములను మును.

మొదలవరకు 1-0-0 పి. పి. చార్జ్ 0-5-0 అనాలు.
మొదలు 2-5-0 పి. పి. చార్జ్ 0-12-0 అనాలు.
వాణిజ్యము.
ప్రాప్తియందెట్లు పొందె అందు కెమికలు కంపెనీ,
153, హమ్మయసీదు, బొంబాయి.
D 125 W 1201

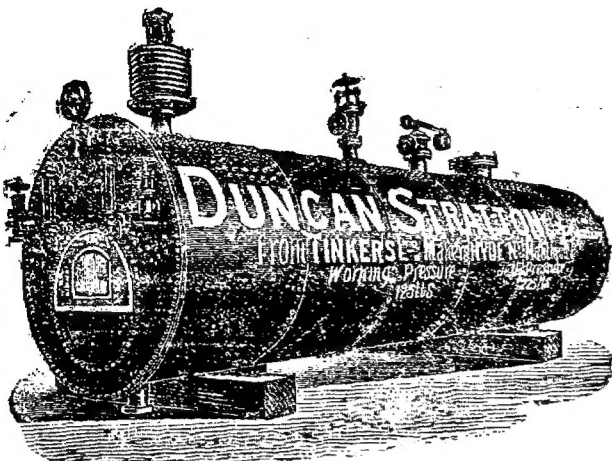
ఆంధ్రవత్రిక - సంవత్సరాది సంచికలు

ఇది ఆంధ్రవత్రిక తరపున ప్రతి ఉగాదిని వెలుబడును.
ఇదివరకు 11 సంచికలు ముద్రించబడి, ఆంధ్రజీవమును అలంకరించుచున్నవి.
దీనియందు భారతజీవములోని అనేకతరములను చిత్రములు శిల్పములతోను, ముద్రాశిల్ప త
వాలయములు, శిల్పములు మొదలగువాటిని శిల్పములతో సహా తెలుపుచుండును.
మధ్యముగా ప్రఖ్యాత ఆంధ్రవాసులచే వ్రాయబడి, ఆంధ్రోద్యమరక్తమును తెలుపుచు
1916-17-18 క సంవత్సరములలో జరిగిన విశిష్టము గ్రామ చక్రము యధ్యక్షుల శిల్పము
లతో నితరముగా ముద్రింపబడియున్నది. మరి ము చిత్రములకు తయారుగలను అనేకవిధములను
దీనిములముగా తెలుసుకోవచ్చును.
ప్రతి సంచికయందును అయా సంవత్సరములకు సరిపాటు తెలుగుపంచాంగమును గలిగియున్నది.
ఆంధ్రవత్రిక చంపాబాదులకు సంచికలు కొద్దివెలయకు ఇవ్వబడును. ఇతరులకు సంచిక 1-8
ఒకరూపాయ ఒక పేదపా సంచికలన్నియు మొత్తముగా కొనువారికి వెలవరముగా ఇచ్చెదము.
మేనేజరు, ఆంధ్రవత్రిక, పోస్టుబాక్సు నెం. 212, మదరాసు.

DUNCAN STRATTON & Co.

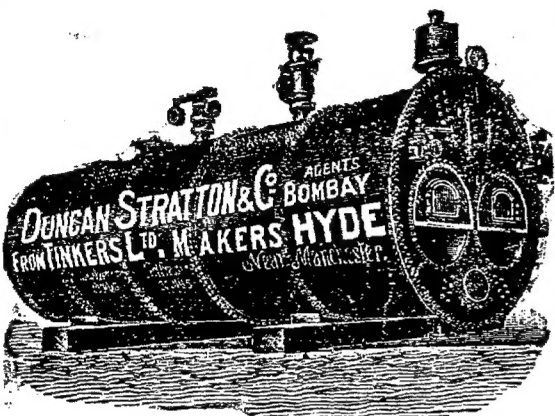
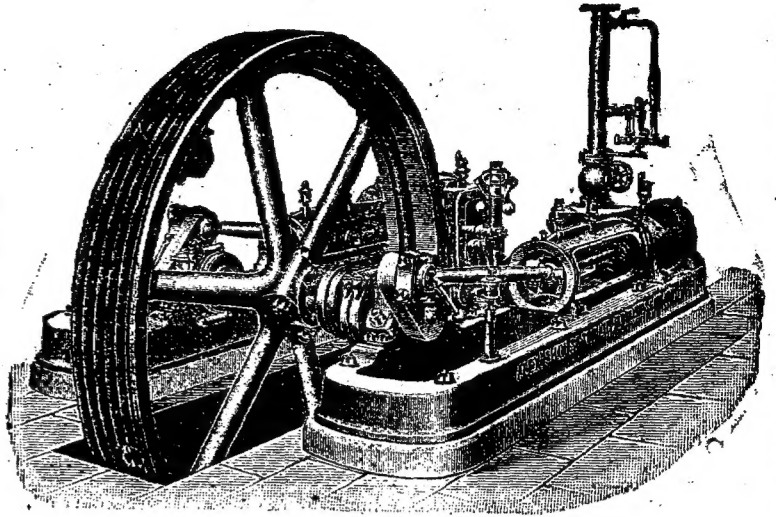
డన్ కన్ స్ట్రాటన్ ఆండు కో.

ఎంజనీర్లు, మెషినరీ ఇంజనీర్లు, 9 మెరయిన్ షిప్, బొంబాయి.

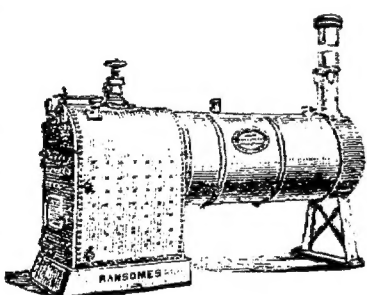
హైక్రాసు స్టీల్ కార్బన్ బాయిలర్లు.

పొడవు 10 అడుగులు
మొదలు 2 1/2 అడుగుల వరకు
మొదలు 4 అ. మొదలు 6 అ. 6 అ. వరకు
వర్తన యంత్రము.
స్టీమ్ బోయింగ్ (వెడద) 80 హార్సు మొదలు 160 హార్సు వరకు.

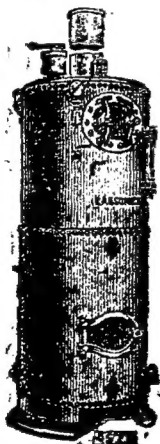

హైక్రాసు స్టీల్ లంకా షేర్ బాయిలర్లు.
పొడవు 20 అ. మొదలు 82 అ. వరకు.

పొడవు 6 అ. మొదలు 8 అ. 6 అ. వరకు
వర్తన యంత్రము 250 హార్సు వరకు.

లోకో మోటివ్ బోయిలర్ బాయిలర్లు.
స్టీమ్ బోయింగ్ (వెడద) 80 హార్సు మొదలు 100 హార్సు, 120 హార్సు, 150 హార్సు వరకు.

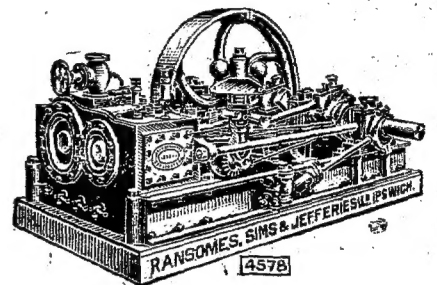

వర్టికల్ బాయిలర్లు.
పొడవు 8 అ. మొదలు 10 అ. వరకు
వర్తన యంత్రము 100 హార్సు వరకు.

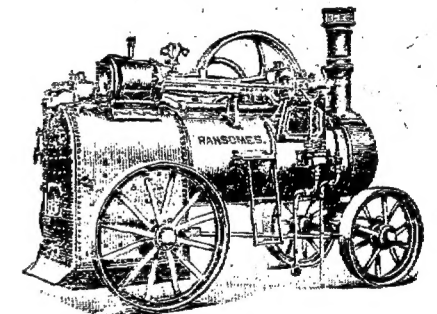
ఈ క్రింద తెలుసుకోవలసిన వాటిని
స్వయం చేయవచ్చుము.

మాషిన్ బోయింగ్ మెషిన్, కార్బన్ మాషిన్
మాషిన్ బోయింగ్ మెషిన్
మాషిన్ బోయింగ్ మెషిన్
మాషిన్ బోయింగ్ మెషిన్
అన్ని రకముల స్టీమ్ ఎంజిన్లు
అన్ని రకముల స్టీమ్ బాయిలర్లు
కోల్ ఫైర్ వర్క్ మిల్లింగ్ మెషిన్
మాషిన్ బోయింగ్ మెషిన్
మాషిన్ బోయింగ్ మెషిన్
మాషిన్ బోయింగ్ మెషిన్
అన్ని రకముల పంపింగ్ మెషిన్లు
కార్బన్, క్రాక్లర్లకు సంబంధించిన కోర్సులు
కెరెన్ మాషిన్ బోయింగ్ మెషిన్ ఎంజిన్లు
ఎలక్ట్రిక్ లైటింగ్ (ప్లాన్) కోర్సులు
లెటర్ మాషిన్ కోర్సులు
స్టీల్ మాషిన్, క్రాక్లర్, మెషిన్
రబ్బర్ మెషిన్ అండు కార్బన్ మెషిన్.
కంపెనీ అన్ని రకముల సామానములు.

సెడ్ బ్రెస్టెడ్ కాంపౌండ్
హైక్రాసు స్టీల్ ఎంజిన్లు.
(కార్బన్ మాషిన్ మొదలుండి కోల్ ఫైర్ మెషిన్.)
ఇండియా సింగిల్ సిలిండర్ ఎంజిన్లు మాషిన్ గలవు.

హైక్రాసు కాంపౌండ్ ఎంజిన్లు.

పోర్టబుల్ స్టీమ్ ఎంజిన్లు.
సింగిల్ సింగిల్, డబుల్ సిలిండర్లు.
స్టీమ్ (వెడద) 120 హార్సు గలవి.
కాంపౌండ్—స్టా, కో (వెడద) సిలిండర్లు.
స్టీమ్ (వెడద) 150 హార్సు గలవి.

వివరములకు, ధరలకు బొంబాయిలో యుండు డన్ కన్ స్ట్రాటన్ కంపెనీ కై నను లేక
బెజవాడ (కృష్ణా జిల్లా)లో యుండు ఇంగ్లీషు స్టోర్స్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ ప్రొప్రైటరీ గారైన
మానేపల్లి బాపనయ్య గారి కై నను వ్రాయవలెను.

అమృతాంజనము అన్ని నొప్పులకు దివ్యమృతము.

దగ్గు, కైత్యము, పడిశము, రొమ్ము పడిశము, తలనొప్పి, వాయువు నొప్పులు, పోట్లు,
బెణుకులు, చిల్లలు మొదలగు నొప్పులకు దివ్యమృతము.
చక్కని దబ్బితో సహా పెల దూ. 0—10—0; దబ్బితో 1-కి దూ. 5—12—0. పోట్లు రుక్కలు కలు.

అమృతాంజనం డిపో, } 109, ఫ్రేరిరోడ్డు, బొంబాయి,
6, తంబు శెట్టి వీధి, మదరాసు.

